

de GERECHTSDEURWAARDER

NIEUWS EN ACHTERGRONDEN, BESCHOUWINGEN EN OPVATTINGEN VAN EN OVER DE BEROEPSGROEP EN HAAR WERKVELD

Turbosanering

Schuldhelpverlening van de toekomst

Voor het groter goed
Chris Bakhuis-Van Kesteren
over het lidmaatschap van
de ledenraad

Maatwerk
Prof.mr. Wibier over
achtergestelde leningen

Uit het veld
Zeven kort gedingen in één
zaak

de GERECHTSDEURWAARDER

De *Gerechtsdeurwaarder* is een uitgave van de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG). In de *Gerechtsdeurwaarder* leest u nieuws en achtergronden, beschouwingen en opvattingen van en over de beroepsgroep en haar werkveld. Het blad wordt verspreid onder alle leden van de KBvG en externe relaties.

VERSCIJNINGSFREQUENTIE

6 x per jaar

CONTACTINFORMATIE KBVG

Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG)
Prinses Margrietplantsoen 49
2595 BR Den Haag
E-mail: kbvg@kbvg.nl
website: www.kbvg.nl

EINDREDACTIE

Creative Venue communicatieadvies en PR, Amsterdam.

REDACTIERAAD

Bram Buik
Jeroen Nijenhuis

REDACTIE

Nienke van Bockhooven (hoofdredacteur)
prof. mr. Ton Jongbloed
mr. Bart van Ratings
mr. Karen Weisfelt (hoofdredacteur)

REDACTIESECRETARIS

mr. Annelies van den Brink

FOTOGRAFIE

Jirri Büller/Hollandse Hoogte
Marcel Bakker/Hollandse Hoogte
Arenda Oomen/Hollandse Hoogte

VORMGEVING

SD Communicatie, Rotterdam

UITGEVER

Sdu Uitgevers
Maaikje Jonker
Postbus 20025
2500 EA Den Haag
telefoon: 070 378 97 34

ISSN: 1876-7524

ABONNEMENTEN

KBvG-leden ontvangen de *Gerechtsdeurwaarder* gratis. Hun wordt verzocht adresmutaties alleen door te geven aan het Bureau van de KBvG, dat per nummer een actueel adresbestand levert aan de uitgever. Overige abonnees wordt verzocht adresmutaties door te geven aan de abonnementenadministratie door middel van het opsturen van de envelop met de gewijzigde gegevens aan Sdu Klantenservice, postbus 20014, 2500 EA Den Haag. De prijs van een abonnement is € 81,60 per jaar excl. btw en incl. verzend- en administratiekosten. Prijswijzigingen voorbehouden.

ABONNEMENTENADMINISTRATIE

Sdu Klantenservice Postbus 20014, 2500 EA Den Haag
tel.: 070-3789880, fax: 070-3789783
Een abonnement kan op ieder gewenst tijdstip ingaan en geldt tot wederopzegging, tenzij anders overeengekomen. Partijen kunnen ieder schriftelijk opzeggen tegen het einde van de abonnementsperiode, met inachtneming van een opzegtermijn van twee maanden.

ADVERTENTIEACQUISITIE

Inez Frencken, sales manager, 070-3780563,
i.frencken@sdu.nl
Veerle Sanderink, accountmanager, 070-3780350,
v.sanderink@sdu.nl

© KBvG, Den Haag, 2011

Alle rechten voorbehouden. Behoudens de door de Auteurswet gestelde uitzonderingen, mag niets uit deze uitgave worden vervoelvoudigd (waaronder begrepen het opslaan in een geautomatiseerd gegevensbestand) of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever of de KBvG. De bij toepassing van art. 16B en 17 Auteurswet wettelijk verschuldigde vergoedingen wegens fotokopieën, dienen te worden voldaan aan de Stichting Reprerecht, Postbus 882, 1180 AW te Amstelveen.

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur(s), redacteur(en) en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten of onvolkomenheden.

HO 2011
PRINT

Verenigd
uitgeversverbond
Groep uitgevers voor
vak en wetenschap

8 | Turbosanering

Gerechtsdeurwaarders staan doorgaans positief ten opzichte van schuldhulpverlening. Tegelijkertijd vormen de steeds langer wordende doorlooptijden een groeiende bron van ergernis, niet in het minst omdat die de effectiviteit van de schuldsanering sterk negatief beïnvloeden. Kan het sneller? Ja, zeggen Nadja Jungmann, Erica Schruer en Jan Tingen. Gedrieën starten zij binnenkort met een pilot genaamd Turbosanering. “Ga er maar vanuit dat dit de schuldhulpverlening wordt van de toekomst.”

En verder

- 4 | Maatwerk
- 8 | Fasten your seatbelts: turbosanering
- 12 | Voor het groter goed
- 15 | Column: over economie en rechtstaat
- 17 | KBvG Nieuws
- 24 | Van het ene kort geding naar het andere kort geding
- 30 | Verjaring van deze dwangsommen

4 | Maatwerk

De nieuwe verordening Onafhankelijkheid heeft het aantrekken van vreemd kapitaal aan banden gelegd. Ook gerechtsdeurwaarders die de intentie van deze regelgeving volledig onderschrijven kunnen daarvan last krijgen. Want een deelneming door derden biedt een ondernemer soms financiële slagkracht die een huisbank niet biedt. Andere opties zijn echter niet uitgesloten, zegt de Tilburgse hoogleraar Privaatrecht Reinout Wibier. Over de achtergestelde lening als alternatieve financieringsconstructie.

12 | Voor het groter goed

Chris Bakhuis-Van Kesteren is sinds enkele maanden opnieuw toegetreden tot de Ledenraad van de KBvG. Tien jaar geleden behoorde ze tot de eerste lichte leden, en het verschil met vandaag de dag is enorm. Een gesprek met een oudgediende die nog met beide benen in de praktijk staat en die dingen graag goed geregeld ziet. “Bevordering van het ‘gildegevoel’, dat is een beeld dat me wel aanspreekt.”

Gerechtsdeurwaarders zijn ambtenaar én ondernemer. In de rubriek 'Ondernemend' komen onderwerpen aan bod die vooral die laatste dimensie belichten. Deze keer: **prof. mr. Wibier** over achtergestelde leningen

De nieuwe verordening Onafhankelijkheid heeft het aantrekken van vreemd kapitaal aan banden gelegd. Ook gerechtsdeurwaarders die de intentie van deze regelgeving volledig onderschrijven kunnen daarvan last krijgen. Want een deelneming door derden biedt een ondernemer soms financiële slagkracht die een huisbank niet biedt. Andere opties zijn echter niet uitgesloten, zegt de Tilburgse hoogleraar Privaatrecht Reinout Wibier. Over de achtergestelde lening als alternatieve financieringsconstructie.

Maatwerk

Wat valt u het meeste op in de tekst van de verordening Onafhankelijkheid?

“**H**et is een duidelijke verordening die op zichzelf weinig interpretatieruimte laat. Zowel de tekst als de toelichting maken duidelijk dat het draait om de onafhankelijkheid van de gerechtsdeurwaarder en dat iedere constructie die leidt tot zeggenschap of tot ongewenste, dat wil zeggen: op de kantoorwinst gerichte invloed niet is toegestaan. Enerzijds kun je zeggen: dat is nogal streng, het verbieden van formele zeggenschap was ook genoeg geweest. Dan waren aandelen zonder stemrecht zoals straks met de nieuwe Flex-BV mogelijk wordt, gewoon nog een optie geweest. Net als certificaten of winstbewijzen. Aan de andere kant is het ook wel goed te begrijpen dat alle constructies die gericht zijn op winst als ongewenst worden gezien: onafhankelijkheid is het belangrijkste asset van de gerechtsdeurwaarder. Hij oefent een overheidstaak uit en als je dan geen 100% onafhankelijke opstelling kunt garanderen, waarom zou er dan überhaupt nog sprake moeten zijn van een monopolie?”

Vanuit het perspectief van de ondernemer is deze verordening mogelijk niet ideaal. Er ligt nu immers een duidelijke rem op het aantrekken van vreemd kapitaal dat bijvoorbeeld nodig kan zijn voor verdere kantooerexpansie. “Zeker. Maar in de geest van deze regelge-

ving is aandeelhouderschap sowieso niet de juiste weg, omdat aandeelhouders per definitie een zekere zeggenschap hebben. Standaard via hun stemrecht, maar ook omdat hun participatie doorgaans op winst is gericht. Dus is het niet vreemd dat een aandeelhouder invloed wil uitoefenen. Kijken we naar de andere kant van het spectrum dan komen we te spreken over een gewone lening. Iemand die geld uitleent, heeft in beginsel geen enkele zeggenschap. Dat zal meestal de situatie zijn als je geld leent bij de bank.”

Die niet altijd even happig is om bedrijfs-leningen te verstrekken....

“Dat kan een rol spelen, al is dat sterk van de omstandigheden afhankelijk. Aan een lening is echter een ander groot nadeel verbonden: hij moet in beginsel een keer worden terugbetaald, terwijl de kern van het aandeelhouderschap is dat het geld in beginsel niet hoeft worden terugbetaald. Het is daarom interessanter te kijken naar een constructie als de achtergestelde lening, iets dat in het midden zit tussen een gewone lening en het aandeelhouderschap. Daarbij trek je een lening aan, maar spreek je tegelijkertijd af dat die lening bijvoorbeeld nooit hoeft worden terugbetaald, of pas nadat alle andere schuldeisers zijn terugbetaald. Het is dus mogelijk een dergelijke lening zodanig in te kleden dat het heel erg op aandelenkapitaal begint te

lijken, met als bijkomende voordeel dat je buiten het vennootschapsrecht blijft. In het contractenrecht kun je in beginsel afspreken wat je wilt, dus dat maakt het allemaal veel flexibeler. En last but not least zijn er nog fiscale voordelen, want uitbetaald dividend kan namelijk niet fiscaal worden afgetrokken, uitbetaalde rente wel.”

Als een dergelijke lening zo ingekleed kan worden dat het bijna aandelenkapitaal is en je in beginsel van alles en nog wat overeen kunt komen, kun je dan ook niet gewoon een zekere vorm van zeggenschap overeenkomen?

“Laat ik zo zeggen: de letter van deze verordening verzet zich niet tegen een achtergestelde lening. Er wordt namelijk aangeknoopt bij Boek 2 BW definitie van kapitaal, en dat is aandelenkapitaal. Maar als je die achtergestelde lening zo inricht dat er zeggenschap aan is verbonden, dan ontstaat er wel degelijk een probleem. Niet alleen vanwege deze verordening, maar ook omdat de onafhankelijkheid van de gerechtsdeurwaarder is vastgelegd in de Gerechtsdeurwaarderswet en dat kan nooit contractueel worden omzeild. Kortom: je kunt als gerechtsdeurwaarder prima een achtergestelde lening aantrekken, maar kijk uit met het geven van zeggenschapsrechten in welke vorm dan ook. En koppel de rente van zo'n lening niet

NIEUW IN DE RANDSTAD

CAMINADA & VAN LEEUWEN

gerechtsdeurwaarders & incasso

Wij gaan door waar freelancen ophoudt!

Heeft u een opdracht buiten de regio en zit u krap in uw tijd? Heeft u een vakantie in aantocht? Of zit u met een piek aan opdrachten? Caminada & Van Leeuwen is u graag van dienst.

Wij hebben als tk.gerechtsdeurwaardersdienst jarenlang ondersteuning verleend. Nu, met een eigen standplaats zijn wij u nog steeds graag van dienst. Zowel voor spoedexploten als voor bulkroutes, en zowel voor projecten als op geregelde basis. Wij kunnen snel en flexibel inspelen op uw verzoek.

Probeer ons eens uit. Stuur uw exploten naar ons op of maak vrijblijvend een afspraak om kennis te maken.

Ondernemingsweg 2D
2404 HN Alphen aan den Rijn
T 0172 44 36 34
F 0172 44 36 50
E info@cvl-incasso.nl
I www.cvl-incasso.nl

JIJ HEBT AMBITIE WIJ BIEDEN GROEI

GGN is Nederlands grootste fullservice specialist in creditmanagement. Als marktleider streven we ernaar om naast klantgericht en maatschappijbewust ook vernieuwend te zijn. In deze professionele, inspirerende werkomgeving bieden we je een veelzijdige functie met veel zelfstandigheid en ruimte voor je persoonlijke ontwikkeling.

Voor de regio Noord-Holland zoeken wij een gedreven en enthousiaste (fulltime):

(KANDIDAAT-) GERECHTSDEURWAARDER ^{M/V} (EVENTUEEL STAGIAIR)

Ga voor meer informatie over de functie en je sollicitatie naar www.werkenbijggn.nl

GGN mastering credit

‘Achtergestelde lening zit tussen gewone lening en aandeelhouderschap in’

aan de winst, want dan kom je in dezelfde sfeer als een certificaat of winstbewijs. Ofwel: geen formele zeggenschap, maar toch ongewenste invloed.”

Als er zoveel haken en ogen aan een dergelijke lening zitten, is het dan wel een werkbaar alternatief?

“Aan aandeelhouderschap zitten ook veel haken en ogen, vergeet dat niet. Zowel juridisch als praktisch. Ik denk dat een achtergestelde lening als zodanig een zeer bruikbaar financieringsinstrument is. Het wordt niet alleen veel ingezet in de bankwereld, maar ook door ondernemingen die heel veel aandeelhouders hebben en voor wie het dus lastig is om nieuw kapitaal aan te trekken, omdat dan iedereen moet instemmen. Om een achtergestelde lening uit te geven, hoef je in beginsel je aandeelhouders niet bij elkaar te roepen. Ik denk dat deurwaarders best zouden kunnen experimenteren met alternatieve financieringsvormen, maar het zal altijd maatwerk zijn. Wellicht is een toetsingscommissie een goed idee: maak een plan op maat en leg het ter toetsing voor. Op den duur ontstaat er dan vanzelf duidelijkheid waar de grenzen liggen.”

Over Reinout Wibier

Prof. mr. R.M. (Reinout) Wibier (1976, Nijmegen) studeerde tussen 1995 en 1999 Nederlands recht aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Hij promoveerde aan de Universiteit van Tilburg (2007) op de dissertatie *Alternatieven voor zekerheid op bankrekeningen*. In de periode 2000-2005 werkte hij als advocaat bij Allen & Overy LLP. Gedurende die periode was hij een jaar (2003) werkzaam in New York. Vanaf 2006 is hij verbonden aan de Universiteit van Tilburg, sinds 2008 als universitair hoofddocent privaatrecht. Universiteit van Tilburg heeft Reinout Wibier met ingang van 1 juli 2010 benoemd tot hoogleraar privaatrecht, in het bijzonder internationaal financieel recht bij het departement Privaatrecht van de Faculteit Rechtswetenschappen. Hij is daarnaast twee dagen per week als advocaat verbonden aan Allen & Overy LLP in Amsterdam. Wibier is gespecialiseerd in (internationaal) goederenrecht, financieel privaatrecht en bankrecht.

Fasten your seatbelts:

turbosanering

Gerechtsdeurwaarders staan doorgaans positief ten opzichte van schuldhulpverlening. Tegelijkertijd vormen de steeds langer wordende doorlooptijden een groeiende bron van ergernis, niet in het minst omdat die de effectiviteit van de schuldsanering sterk negatief beïnvloeden. Kan het sneller? Ja, zeggen Nadja Jungmann, Erica Schruer en Jan Tingen. Gedrieën starten zij binnenkort met een pilot genaamd Turbosanering. “Ga er maar vanuit dat dit de schuldhulpverlening wordt van de toekomst.”

Een combinatie van ‘irritatie en nieuwsgierigheid’ brachten Nadja Jungmann, lector recht, schulden en invordering aan de Hogeschool Utrecht, en advocate Erica Schruer er vorig jaar toe om eens na te denken over de mogelijkheden de doorlooptijd van schuldsaneringstrajecten flink in te korten.

Die nieuwsgierigheid zal mogelijk een wetenschappelijke achtergrond hebben, de irritatie is vooral goed navoelbaar voor iedereen die in de praktijk met schulddienstverlening te maken heeft. Erica Schruer: “Een lange doorlooptijd kost niet alleen veel geld, het demotiveert schuldenaren én crediteuren om mee te werken aan een oplossing. En aangezien een schuldregeling pas tot stand kan komen als alle crediteuren akkoord gaan, is het niet zelden een behoorlijk frustrerend proces.”

De huidige lange doorlooptijden ontstaan uit een combinatie van factoren. Niet alleen neemt het aantal aanvragen sterk toe, ook levert de schuldenaar vaak niet tijdig alle benodigde papieren aan of reageert een deel van de schuldeisers niet of heel traag op verzoeken van de schulddienstverlening. Daarnaast hebben ook organisaties als de Belastingdienst of het UWV vaak veel tijd nodig om formele besluiten te nemen. “Het komt voor dat tegen de tijd dat de laatste schuldeiser akkoord is, de eerste alweer zijn goedkeuring heeft ingetrokken omdat het allemaal te lang duurt”, zegt Nadja Jungmann. “En soms wacht dan

een hele kluwen van grote schuldeisers op het formele akkoord van een kleine crediteur. Er was dus alle reden om daar eens goed naar te kijken”, vult Jan Tingen daarop aan.

VORDERINGEN OPKOPEN

Jungmann en Schruer bedachten gezamenlijk een nieuwe strategie voor schuldsanering die uit drie stappen bestaat: schatten, afkopen en cederen. Om de zogeheten ‘Turbosanering’ in de praktijk te kunnen toetsen zochten ze contact met praktijkman Jan Tingen, directeur van de Gemeenschappelijke Kredietbank Drenthe. Jungmann: “De vertraging ontstaat op een aantal cruciale momenten in het traject en we gaan proberen om juist daar tijdswinst te boeken. Om te beginnen aan de voorkant van het traject. Daar maken we direct een realistische inschatting van iemands aflossingscapaciteit. Dit in plaats van weken te wachten tot we de bevestiging krijgen van de toekenning van allerlei toeslagen waarvan we door secuur te werken ook konden inschatten hoe hoog die zouden zijn. Aan de hand van de geschatte aflossingscapaciteit berekenen we hoeveel iemand in drie jaar kan afbetalen. We doen dit op dezelfde manier als in de huidige situatie bij saneringskredieten gebeurt. Maar in plaats van een akkoord te vragen op een saneringskrediet, vragen we de schuldeisers om hun vordering te verkopen tegen het percentage dat ze normaliter krijgen bij een akkoord met een saneringskrediet. De schuldeisers

die daarmee akkoord gaan krijgen zodra ze ‘ja’ zeggen binnen drie werkdagen het bedrag op hun rekening. In de verkoopovereenkomst wordt opgenomen dat de kredietbank op geen enkele wijze geld zal verdienen aan de verkoop.

Tingen: “Het mes snijdt dan aan twee kanten. De crediteuren krijgen direct het saneringsbedrag in handen en kunnen de boeken sluiten, in plaats van dat ze nog een half jaar op dat geld moeten wachten en intussen de vordering administratief moeten bewaken. Intussen verzamelen wij als gemeentelijke kredietbank massa en dus doorzettingsmacht. Met de Faillissementswet in de hand kunnen we namelijk andere crediteuren via een kort geding of een verzoek ex artikel 187a Fw dwingen aan een regeling mee te werken. Dat levert een enorme effectiviteits- en tijdswinst op. We krijgen meer dossiers rond en per dossier boeken we zo een tijdswinst van een maand of twee à drie.”

‘De snelst reagerende schuldeiser is bepalend’

CESSIE VAN HET INKOMEN

Het bijzondere aan die overname van schulden is dat dit gebeurt onder gelijktijdige en volledige cessie van het inkomen van de schuldenaar. Schruer: “We komen daarin overeen dat de schuldenaar een bedrag overhoudt om van te leven, en dat

Flanderijn ♦ Trainingen

Flanderijn Trainingen is gespecialiseerd in incassotrainingen, bedoeld voor de medewerkers die zich binnen uw organisatie bezighouden met debiteurenbewaking, credit management en incasso. Daarnaast biedt Flanderijn een aantal trainingen die een bredere scope hebben. De insteek daarvan is verbeterde communicatie en productiviteit. De te leren vaardigheden worden altijd in de context van ons vakgebied gegeven.

Ons aanbod bestaat uit o.a.:

- Communicatie trainingen
- Juridische trainingen
- Vaardigheidstrainingen
- Permanente educatie trainingen
- Maatwerk trainingen
- Incompany trainingen
- Coaching / Job coaching

Onze manier van trainen

De incassopraktijk is onderhevig aan nationale en internationale wetgeving en jurisprudentie. Omdat deze zo belangrijk is voor de rechten en plichten van zowel opdrachtgever als debiteur, geven wij in onze trainingen ruim aandacht aan kennis hiervan. Deze gedegen theoretische basis zorgt voor vertrouwen en is belangrijk voor latere groei in de incassopraktijk.

We trainen praktijkgericht en werken veelal met praktijkstukken, procesdossiers en video's. Ook zetten we regelmatig acteurs in om te oefenen. Uw medewerkers leren hierdoor belangrijke vaardigheden, met name op het gebied van communicatie.

Enkele geplande trainingen:

Verdieping gerechtelijk incasso

24 mei 2011 € 275,-

Verdieping communiceren & incasseren

7 en 8 juni 2011 € 750,-

Prijzen ex. BTW, inclusief reader en lunch.

Bent u geïnteresseerd in één van onze unieke trainingen, schrijft u zich dan in via onze website www.flanderijntrainingen.nl of neem contact op met onze medewerkers op 088 - 209 25 13, wij staan u graag te woord!

Roessen & Roessen

bedrijfsdiensten bv

Totaalpakket ontruiming, woningschoonmaak en opslag inboedels

- Geen annuleringskosten.
- Overname van aansprakelijkheidsrisico van opslag en vernietiging van inboedels.
- Digitaal aan- en afmelden van ontruiming met behulp van een volledig geautomatiseerd planningsprogramma.
- Grote speler in de branche, met 4.400 ontruiming per jaar, waarvan 62,5 % met woningreiniging en 38% met opslag inboedel.
- Landelijke dekking, ideaal voor kantoren met meerdere vestigingen.
- Vast, met verklaring omtrent goed gedrag, eigen personeel. Snel en flexibel inzetbaar in ploegen met voorman.
- Bewaakte opslaglocatie met gesloten en verzegelbare containers voor de opslag van inboedels en in beslag genomen goederen.

Aluminiumstraat 83, 2718 RB Zoetermeer
telefoon: 079-3632060 • fax: 079-3632065
e-mail: info@roessen.nl • website: www.roessen.nl

de rest aan de gemeente wordt gecedeerd ter betaling van de met de schuldsanering gemoeide kosten inclusief de aan schuldeisers betaalde afkoopsommen. Inderdaad, de constructie die de DSB-bank ook plachtte in te zetten, maar nu ten goede aangewend.”

Volgens Schruer, die de nieuwe aanpak juridisch onderbouwde, kunnen op deze manier toekomstige beslagen succesvol worden afgeweerd. Als bijkomend voordeel noemt Tingen het feit dat de schuldenaar op deze manier direct wordt betrokken bij de oplossing. “In plaats van eindeloos te wachten in een soort black box tot er een schuldregeling op tafel komt, kan de debiteur direct beginnen met het terugbetalen van de bedragen die zijn aangewend om de eigendomsrechten te krijgen. Dat geeft een enorme boost in de motivatie.”

Jungmann: “Dit werkt uiteindelijk in het voordeel van alle partijen. En al zal het zeker nog niet in alle dossiers een oplossing zijn: als we door deze manier van werken in staat zijn om in de helft van

de dossiers de doorlooptijd meer dan te halveren, dan leidt dit voor gemeenten, schuldenaren, crediteuren en ook de maatschappij tot minder kosten en een aanzienlijk hoger slagingspercentage. Vandaar dat het Ministerie van SZW het project actief sponsort: zij gaf een zogenaamde innovatiesubsidie om de nieuwe manier van werken in de praktijk uit te testen en indien nodig op onderdelen aan te passen. Effectieve en efficiënte schuldhulpverlening draagt bij aan participatie en maakt onmachtige mensen weer tot economisch relevante burgers.”

SNELHEID VAN GROOT BELANG

De afgelopen weken hebben Jungmann, Schruer en Tingen het concept Turbosanering gepresenteerd aan een groot aantal stakeholders in het veld, waaronder de KBvG, diverse deurwaarderskantoren, koepelorganisaties en de Belastingdienst. Tingen: “De algemene reactie bij deurwaarders is: prima idee, want snelheid is voor ons van groot belang. Als je eenmaal weet dat een volledige aflossing van de

schuld onhaalbaar is, dan wordt het heel aantrekkelijk om direct het saneringsbedrag in handen te krijgen. Uiteraard leggen we daarbij contractueel vast dat de GKB nooit meer zal invorderen dan er voor de vordering betaald is.”

Ook de NVVK is zeer positief over het plan, zegt Jungmann. “De schuldhulpverlening wil graag een intermediair zijn tussen schuldenaar en schuldeiser, maar in praktijk komt dit er vaak op neer dat ze intermediair zijn tussen schuldeisers die wel en schuldeisers die niet mee willen werken aan een regeling. Deze constructie geeft hen instrumenten in handen om die stammenstrijd effectief te beslechten en datgene te realiseren waar ze voor staan: een snelle oplossing van een acuut schuldprobleem.”

Het concept Turbosanering zal het komend jaar in praktijk worden getest bij de GKB Drenthe en dan worden geëvalueerd. Tingen: “Er zal best nog wat fine tuning nodig zijn, maar ga er maar vanuit dat dit de schuldhulpverlening wordt van de toekomst.”

Jan Tingen, Nadja Jungmann en Erica Schruer (inzet)

De Gerechtsdeurwaarder zal in 2011 bijzondere aandacht besteden aan de Ledenraad. In een serie interviews met zittende en nieuwe leden wordt dieper ingegaan op de bijzondere plaats die dit beleidsbepalende orgaan inneemt binnen de PBO. Deze editie: **Chris Bakhuis-Van Kesteren**

Voor het groter goed

Chris Bakhuis-Van Kesteren is sinds enkele maanden opnieuw toegetreden tot de Ledenraad van de KBvG. Tien jaar geleden behoorde ze tot de eerste lichte leden, en het verschil met vandaag de dag is enorm. Een gesprek met een oudgediende die nog met beide benen in de praktijk staat en die dingen graag goed geregeld ziet. “Bevordering van het ‘gildegevoel’, dat is een beeld dat me wel aanspreekt.”

Het zal wel de aard van het beestje zijn, maar gas terugnemen is voor Chris Bakhuis nog allesbehalve aan de orde. Ook al loopt ze al zo'n 20 jaar mee in het vak (waaronder vele jaren als gerechtsdeurwaarder bij de Hoge Raad), nog steeds geeft ze met veel energie leiding aan een snel groeiend kantoor midden in het hart van Den Haag. Daarnaast vindt ze ook nog tijd voor een hele reeks nevenactiviteiten, waaronder sinds kort ook het lidmaatschap van de Ledenraad. “Ik kan het niet helpen”, lacht ze, “maar ik vind het deurwaarderschap echt een prachtig vak en wil graag mijn bijdrage blijven leveren aan de verdere professionalisering van de beroepsgroep.” De dingen goed regelen, dat is in vier woorden de motivatie van Bakhuis om opnieuw zitting te nemen in de Ledenraad. “Waarbij ‘goed regelen’ iets anders is dan ‘dichtregelen’”, zegt Bakhuis met klem. “We blijven wel ondernemers die met een zekere slagvaardigheid en flexibiliteit moeten kunnen opereren.

Tegelijkertijd vind ik dat we onze zaken gewoon op orde moeten hebben. Het rapport Noblesse Oblige spreekt van bevordering van het ‘gildegevoel’. Dat is een beeld dat me wel aanspreekt.”

PROFESSIONELE VERGADERCULTUUR

Kort nadat in 2001 de Gerechtsdeurwaarderswet van kracht was geworden, was Bakhuis ook al eens lid van de Ledenraad. “Ik vond het toen heel moeilijk om mijn draai te vinden, omdat het nog erg onduidelijk was wat er als Ledenraadslid van je werd verwacht”, herinnert Bakhuis zich. “We hebben in die beginperiode onze rol naar mijn mening onvoldoende ingevuld. Maar aan de andere kant: sommige dingen vragen nu eenmaal tijd om vorm te krijgen.”

Inmiddels is er binnen de Ledenraad sprake van een nieuw elan, zegt Bakhuis. “Er heerst een professionele vergadercultuur, er staan belangrijke

onderwerpen op de agenda, er wordt stevig inhoudelijk gediscussieerd en ook politiek gevoelige besluiten worden niet uit de weg gegaan. De Ledenraad is echt een zelfbewust beleidsorgaan naast het bestuur geworden.”

Op de vraag of ze enkele voorbeelden kan noemen van een aantal hete hangijzers antwoordt Bakhuis: “Neem de notitie van de commissie Ontruiming. Het is een publiek geheim dat de hele gang van zaken rondom een ontruiming binnen sommige gemeenten niet of slecht geregeld is, wat in de praktijk voor veel problemen zorgt. Daar moet gewoon een goede wettelijke regeling voor komen, en daarover hebben we eind december flink gediscussieerd. Ik heb toen overigens zeker ook mijn stem laten horen, ondanks het feit dat ‘mijn’ gemeente Den Haag haar verantwoordelijkheid uitstekend invult. Maar al heb ik niet direct last van het probleem, ik vind wel dat het voor iedereen goed moet zijn geregeld. Ik zit hier niet voor mijn eigen belang, maar voor het groter goed.”

GEEN VEHIKEL OM INVLOED UIT TE OEFENEN

Andere lopende dossiers zijn ondermeer het vestigings- en toevoegingsbeleid en de oprichting van een voorzieningsfonds. “Ik ben blij dat de ledenraad tot de inrichting van het fonds heeft besloten”, zegt Bakhuis. “In discussies tijdens de vergaderingen staan de standpunten soms ver van elkaar af en worden altijd goed inhoudelijk onderbouwd. Als er gestemd moet worden dan is de

uiteindelijke uitslag lang niet altijd op voorhand te voorspellen.”

‘Ik wil bijdragen aan verdere professionalisering van de beroepsgroep’

Om die reden vindt Bakhuis het ook erg belangrijk dat de Ledenraad een realistische afspiegeling vormt van ‘het veld’. “Misschien ben ik wat te idealistisch, maar ik ben van mening dat Ledenraadsleden zonder last of ruggespraak moeten discussiëren en stemmen. Het is niet de bedoeling dat je er met een dubbele agenda inzit en ook de belangen van je eigen organisatie mee laat wegen: het is geen vehikel om invloed uit te oefenen. Daarom moeten grote, middelgrote en kleine kantoren ook echt allemaal een stem krijgen. Dat is voor mij een belangrijk aandachtspunt.”

PROACTIEVE ROL

Wordt de Ledenraad eigenlijk wel serieus genoeg genomen? En hoe dicht staat de Ledenraad eigenlijk bij de praktijk van de ‘gewone’ deurwaarder in het land? Bakhuis: “Ik geloof dat we ons negatieve imago uit de aanloopperiode inmiddels wel van ons afgeschud hebben: het merendeel van de collega’s is goed op de hoogte wat de functie van de Ledenraad is en dat haar rol in de beroepsorganisatie wel degelijk een serieuze is. Tegelijkertijd merk ik wel een zekere terughoudendheid om Ledenraadsleden persoonlijk aan te spreken met een probleem of een issue. Wat mij betreft is de afstand tussen de Ledenraad en de collega’s in het land te groot geworden. Ik vond het leuk te lezen dat Harold van de Waardt, als laatste tot de Ledenraad toegetreden, riep: ze mogen me bellen. Welnu, mij mogen ze ook gerust bellen. Als ik denk dat het onderwerp in de Ledenraad thuishoort dan zal ik niet aarzelen om het op de agenda te zetten.”

Die proactieve rol van de Ledenraad is iets dat Bakhuis graag onderstreept – net als de volledige onafhankelijkheid van het Bestuur. “Het feit dat er bestuursleden aanzitten tijdens de Ledenraads-

vergaderingen wil geenszins zeggen dat de Ledenraad een verlengstuk is van het Bestuur”, zegt Bakhuis. “Ik vind het persoonlijk heel goed dat we volledig transparant samenwerken, maar de Ledenraad vormt haar eigen mening. Aangezien we deels ook initiërend zijn richting het Bestuur is het eerder praktisch dat beide partijen samen aan

tafel zitten: het Bestuur weet nu eenmaal vaak dingen uit eerste hand die kunnen bijdragen aan een goede besluitvorming. We moeten gebruik maken van elkaars kracht en niet op eigen houtje willen opereren.”

Over economie en rechtsstaat

Het lijkt er de laatste tijd op dat de rechtspraktijk alleen nog maar langs de economische meetlat wordt gelegd. Economen rekenen ons voor dat de praktijk van het recht onvoldoende financieel rendement oplevert. In de jacht naar dekking voor de overheidsstekorten streeft het kabinet thans naar kostendekkende griffierechten, zeg maar de belasting op het voeren van een proces.¹ De kosten voor rechtbanken en rechters moeten één op één worden betaald uit de bijdrage die bedrijven en burgers aan de Staat moeten betalen om toegang tot de rechter te krijgen. Dit leidt direct tot initiatieven van de markt. Zo is daar een initiatief van de organisatie E-court die een elektronische procedure aanbiedt met veel lagere 'griffierechten', waarin een notaris de uitspraak vastlegt in de grosse van een notariële akte, die dan direct door de deurwaarder ten uitvoer zou moeten worden gelegd.² De voordelen (goedkoop en efficiënt) worden breed uitgemeten, de nadelen (minder rechtsbescherming voor de burger)³ zijn er echter ook.

Onlangs verscheen er een tweede rapport van de stichting SEO Economisch Onderzoek, welk rapport opnieuw is geschreven in opdracht van DAS Legal Finance.

Deze laatste heeft forse belangen opgebouwd in een aantal deurwaardersorganisaties.⁴ Tengevolge van een door de KBvG aangenomen en door de Minister goedgekeurde verordening inzake de onafhankelijkheid van de gerechtsdeurwaarder⁵ is een dergelijke participatie onmogelijk geworden. Dit vormt dan kennelijk weer de aanleiding om de gerechtsdeurwaarders onder de economische loep te leggen. Je zou overigens verwachten dat een opdracht tot dergelijke onderzoek wordt gegeven voordat participaties worden genomen en niet pas als dat niet meer mogelijk blijkt, maar dat terzijde.

Het nieuwste DAS/SEO rapport bevat een weinig innovatief pleidooi tot afschaffing van de dagvaarding. Deze wijze van oproepen zou net zo goed kunnen werken. Een typisch cijfermatige visie die niet getuigt van inzicht in hoe de rechtspraktijk werkt. Justitie en rechtspraak zijn niet voor niets overtuigd van de meerwaarde van de dagvaarding als een met waarborgen omklede rechtsingang, die ervoor zorgt dat complicaties in het latere traject van rechtspraak en tenuitvoerlegging worden voorkomen. Nog los van het feit dat de onderzoekers geen oog blijken te hebben voor de tamelijk onzekere positie van degene die een aangetekende brief verstuurd.⁶ Het gemeenschappelijk geheugen is wat dat betreft duidelijk van korte termijn. Het rechterlijk bevel tot betaling en de formulierdagvaarding waarbij de wederpartij per brief werd opgeroepen leidde in de praktijk tot vele problemen en werd afgeschaft.

Het is hoog tijd voor een tegengeluid tegen deze economische profeten. Recht is geen economisch waardeerbaar groothed, maar een fundamenteel recht.

De roep om rendement of kostendekkendheid gaat voorbij aan de taak van de overheid om in een rechtstaat te zorgen voor onafhankelijke rechtspraak.

Niet voor niets is in artikel 112 lid 1 van de Grondwet de berechting van geschillen over burgerlijke rechten en over schuldvorderingen aan de rechterlijke macht opgedragen. Niet voor niets heeft een ieder het grondwettelijke recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld.⁷

Het argument dat de vordering toch wel op voorhand vaststaat en dat er toch geen verweer wordt gevoerd, is veel te gemakkelijk. Er zijn voldoende voorbeelden te vinden in de jurisprudentie, waarbij er rechterlijke kritiek is op vorderingen van 'grootprocudeerders' en waarbij vorderingen achteraf toch minder sterk bleken dan gedacht.⁸

Zoals ik aangaf: het recht is een grootheid die niet in termen van economie en rendement te vertalen is. Het recht is wel noodzakelijk om juist ook het economisch stelsel overeind te houden. Een goede en vlotte rechtspraak met waarborgen omgeven, is een noodzakelijke voorwaarde om het vertrouwen in het handelsverkeer overeind te houden. De roep om een snelle kortetermijnwinst door notarissen als rechter aan te stellen en postbodes als deurwaarder is te kwalificeren met de bekende uitspraak: "penny wise, pound foolish". De rechtsstaat is te belangrijk om te experimenteren naar aanleiding van suggesties die gebaseerd zijn op enkel economische afwegingen en onvoldoende zijn doordacht.

Juist in tijden van crisis, waarin de cynische opvatting van de Duitse schrijver Bertold Brecht "Erst kommt das Fressen, dann kommt die Moral"⁹ de overhand lijkt te krijgen, is het aan de wetgever om te waken voor de moraal en het recht en deze niet ondergeschikt te maken aan financiële korte termijn belangen.

*Mr. John Wisseborn,
voorzitter van het bestuur van de KBvG*

1 Het kabinet is thans bezig met het wetsvoorstel kostendekkende griffierechten. Dit wetsvoorstel zal voor 1 mei 2011 in consultatie gaan en na advisering door de Raad van State rond oktober 2011 aan de Kamer worden toegezonden. Overigens is het griffierecht met de inwerkingtreding van de Wet Griffierechten in Burgerlijke Zaken (*Stb.* 2010, 715) per 1 november 2010 in sommige gevallen al meer dan ongeveer 35% verhoogd en zal met inwerkingtreding van de Evaluatiewet modernisering rechterlijke organisatie (wetsvoorstel 32021) voor de zaken tot € 25.000 opnieuw een verhoging plaatsvinden. Afgezet tegen de tarieven van vóór november 2010 levert dat een verhoging van meer dan 80% op. Een vordering van € 501 levert een griffierecht van € 460 op.

2 Zie voor een omschrijving van dit initiatief www.ecourt.nl.

3 Zo is er in het procesreglement van E-court (versie 5 per 22 november 2010) in art. 6 lid 7 te lezen dat tegen een verstekvonnis geen verzet openstaat, maar uitsluitend hoger beroep maar alleen voor zover de vordering meer bedraagt dan € 2500. Bij de overheidsrechter staat altijd de mogelijkheid van verzet over en kan er daarna ook nog hoger beroep worden ingesteld waarbij er een grens van € 1750 geldt.

4 Blijktens het jaarverslag 2009 (www.das.nl/nl/2431-Jaarverslag.html), pag. 11 heeft DAS meerderheidsbelangen (variërend van 80 – 95%) verworven in een aantal deurwaarderskantoren.

5 Verordening Onafhankelijkheid van de Gerechtsdeurwaarder (*Stcrt.* 2010, nr. 8276, 31 mei 2010).

6 Volgens vaste jurisprudentie geldt voor aangetekende brieven dat de afzender daarvan, wanneer de geadresseerde stelt dat de brief hem niet (tijdig) heeft bereikt, dient te bewijzen dat hij de brief aangetekend en naar het juiste adres heeft verzonden en bovendien aannemelijk dient te maken dat de brief (tijdig) aan de geadresseerde is aangeboden op de wijze die daartoe ter bestemming is voorgeschreven (HR 16 oktober 1998, NJ 1998, 897 en HR 4 juni 2004, 411).

7 Artikel 6 lid 1 Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

8 Eenieder zal zich de aandelenlease affaires herinneren, maar ook de situatie waarin energieleveranciers wegens een tekortkomende administratie onterechte vorderingen instelden.

9 Een bekende uitdrukking afkomstig uit de *Dreigroschenoper*, een theaterwerk uit 1928 van de schrijver Bertolt Brecht en de componist Kurt Weill.

Hafkamp Opleidingen is het aangewezen opleidingsinstituut om kwalitatieve, hoogwaardige en praktijkgerichte opleidingen, trainingen en cursussen te volgen. Op gebied van kennis/juridisch, vaardigheden en creditmanagement.

7 april 2011 Omgaan met Grensoverschrijdend Gedrag

Locatie: Conferentiecentrum Woudschoten te Zeist
Tijd: 9.00 uur tot 17.00 uur
Docent: mevrouw T. van Wachem en de heer M. Kroegman
Investing: € 425,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, rollenspelacteur, catering en consumpties

14 april 2011 PE Aandelenexecutie

Locatie: Ambiance Houtrust te Hooglanderveen
Tijd: 13.30 uur tot 18.00 uur
Docent: de heer mr. J.D. van Vlastuin, advocaat te Utrecht
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG
PE punten: er worden voor deze cursus 4 punten aangevraagd bij de KBvG

19 mei 2011 PE Huwelijksgoederenrecht

Locatie: Sandton Hotel de Roskam te Rheden
Tijd: 13.30 uur tot 18.00 uur
Docent: de heer mr. A. Legel, advocaat te Mariaheide
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG
PE punten: er worden voor deze cursus 4 punten aangevraagd bij de KBvG

19 mei 2011 PE Bijzondere Beslagen

Locatie: Ambiance Houtrust te Hooglanderveen
Tijd: 13.30 uur tot 18.00 uur
Docent: de heer mr. J.D. van Vlastuin, advocaat te Utrecht
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG
PE punten: er worden voor deze cursus 4 punten aangevraagd bij de KBvG

2 juni 2011 PE Studietrip Istanbul

Locatie: Nippon Hotel te Istanbul

3 juni PE Actualiteiten Burgerlijk Wetboek (4 punten) en PE Actualiteiten Proces- & Beslagrecht 2011 (3 punten)

4 juni PE Curatele, Beschermingsbewind en Mentorschap (4 punten)

5 juni PE Beslag op & Uitwinning van Roerende Zaken en Executie tot Afgifte (4 punten)

Docent: mevrouw mr. C. van den Berg-Smit, de heer mr. M.P.F. van Dooren en de heer J. Nijenhuis
Investing: € 1.580,- per persoon, exclusief 19% BTW, visum € 15,-, reis- & verblijfskosten en eventuele excursies, inclusief lesmateriaal, catering, consumpties, registratie bij de KBvG, eventueel vervoer van/naar het vliegveld en de borrel bij aankomst op 2 juni.

Voor meer informatie kunt u contact met ons opnemen op tel. 077 - 320 17 50 of via e-mail info@hafkampopleidingen.nl

Actueel cursusoverzicht op www.hafkampopleidingen.nl

Toe aan een wapenfeit? Bel Exploot!

Exploot is gespecialiseerd in toetsingen op het gebied van de KBvG Normen voor Kwaliteit. Een positief toetsingsverslag toont aan dat u aan de gestelde normen en wet- en regelgeving voldoet.

085 8785388 Exploot@ENVK.nl www.envk.nl

CURSUS PROCES-, BESLAG- EN EXECUTIERECHT 2011 SURINAME

Atlas Global Finance te Suriname heeft een interessante cursus opgesteld die gegeven zal worden in een unieke setting. De cursus duurt van zaterdag 30 april t/m zaterdag 7 mei 2011.

Aan bod komen: Actualiteiten op het gebied van het proces-, beslag- en executierecht, Derdenbeslag, Beslag op- en de uitwinning van onroerende zaken, Bewijsbeslag en de problematiek van de Dwangsom.

Docenten: mr. L.J. Saarloos, Vice-president bij de rechtbank Alkmaar
mr. J. Feikema, (t.k.-)gerechtsdeurwaarder

Voor deelname kent de KBvG u maar liefst 15 opleidingspunten toe.

Tevens maakt u een historische tour door Paramaribo, leert u over de marroncultuur met een verblijf in Berg en Dal Resort, is er een dolfjientrip en ontspant u op White Beach.

Kosten: € 2350,- (transport van en naar de luchthaven, logies, alle maaltijden en dranken gedurende het programma, het cursusmateriaal en excursies inbegrepen).

Voor vragen en/of opmerkingen kunt u contact opnemen met:

Vincent van Twuijver (t: +597 86 85 177) of Machlon Orië (t: +316 844 44 957)
e: info@atlasglobalfinance.com w: www.atlasglobalfinance.com

De Horeca Opkoper

Snel, discreet en tegen een goede prijs.

- wij rekenen contant met u af
- tegen een goede prijs
- desgewenst bezemschoon

Bel ons... (0355) 880 883

www.dehorecaopkoper.nl

Tevens online veiling applicatie, met horeca gerichte marketing

Maasstad-Legal freelancediensten

Maak er gebruik van, nu het nog kan!

Voor meer informatie met betrekking tot onze tarieven kunt u mailen ter attentie van dhr. H. van 't Hout en dhr. S. Schellekens naar:

contact@maasstadlegal.nl

AGENDA

Vergaderdata bestuur

04-04-2011	Kantoor KBvG
02-05-2011	Kantoor KBvG
06-06-2011	Kantoor KBvG
04-07-2011	Kantoor KBvG
05-09-2011	Kantoor KBvG
03-10-2011	Kantoor KBvG
07-11-2011	Kantoor KBvG
18-11-2011	NH Sparrenhorst te Nunspeet
05-12-2011	Kantoor KBvG

Vergaderdata ledenraad

16-06-2011	Regardz 'de Heerlijkheid' te Ermelo
22-09-2011	Regardz 'Berghotel' te Amersfoort
20-10-2011	Regardz 'Berghotel' te Amersfoort
22-12-2011	Regardz 'Berghotel' te Amersfoort

Algemene ledenvergadering

25-06-2011	Hilton Den Haag
19-11-2011	NH Sparrenhorst te Nunspeet

KBvG Congres

24-06-2011	Hilton Den Haag

COLLEGE TOETSING GERECHTSDEURWAARDERS

Toetsingsverslagen in het kader van de Verordening KBvG Normen voor Kwaliteit kunnen digitaal bij het bureau van de KBvG worden ingeleverd (kbvg@kbvg.nl). Alle gerechtsdeurwaarders verbonden aan het kantoor waar de toetsing heeft plaatsgevonden, worden verondersteld bekend te zijn met de inhoud van het verslag en dienen daarom het verslag te ondertekenen.

NIEUWE WEBSITE KBvG

Er wordt hard gewerkt aan een nieuwe website voor de KBvG. Heeft u tips of ideeën over hoe de website eruit moet komen te zien of zijn er zaken die naar uw mening op de site dienen te worden opgenomen, neem dan contact op met Rik van Oijen via kbvg@kbvg.nl of telefonisch: 070-8903530.

JUBILEUMCONGRES

In juli 2011 bestaat de Gerechtsdeurwaarderswet tien jaar. Op vrijdag 24 juni wordt in dat kader een jubileumcongres georganiseerd dat wordt afgesloten met een strandfeest in Scheveningen. De Algemene Ledenvergadering vindt in verband met het jubileum later en op een andere locatie plaats dan gebruikelijk, namelijk op 25 juni in Den Haag. Meer informatie over het congres volgt.

DE BEROEPSOPLEIDING TOT KANDIDAAT-GERECHTSDEURWAARDER TOEGELICHT

Sinds september 2003 worden de kandidaat-gerechtsdeurwaarders opgeleid aan de Hogeschool Utrecht (HU). Zij volgen daar de opleiding HBO Rechten-afstudeerrichting kandidaat-gerechtsdeurwaarder. Die opleiding duurt 4 jaar en is wezenlijk anders ingericht dan de voormalige opleiding van de Mr. Dr. Teekensstichting.

Sinds de startdatum hebben 250 nieuwe kandidaten met een HU-diploma de weg in de beroepspraktijk gevonden. Wij merken dat werkgevers nog niet allemaal op de hoogte zijn van het programma en van de structuur van de opleiding. Vooral dat laatste wijkt af van de structuur van de voormalige opleiding tot kandidaat-gerechtsdeurwaarder.

Wat is er anders aan de opzet?

De opleiding duurt 4 jaar, maar

er is niet - zoals in het verleden - na drie jaar een afronding met een diploma, gevolgd door een jaar stage. De stage van een jaar is uiteraard gebleven, maar is nu een integraal onderdeel geworden van de opleiding. De student krijgt dus géén certificaat of diploma na 3 jaar. Er wordt pas een diploma uitgereikt als alle onderdelen (dus inclusief de stage) van jaar 1 t/m 4 zijn behaald. Eerst na het behalen van dat HU-diploma kan een definitieve toevoeging worden aangevraagd. Het louter hebben afgerond van de praktische onderdelen van de stage is daarvoor niet voldoende, omdat er in het vierde jaar ook nog andere verplichte onderdelen moet worden afgelegd. Dat is een grote verandering in vergelijking met het verleden. In het vervolg van dit artikel besteden we aandacht aan dit belangrijke aspect voor werkgevers.

Om te mogen starten met de stage geldt de eis dat de student alle onderdelen van jaar 1 t/m 3 moet hebben behaald. Dat is in zekere zin vergelijkbaar met de oude situatie.

Ook in het verleden lukte het lang niet iedere student om in drie jaar alle verplichte onderdelen te halen. Vooral de verdieping in het privaatrecht (verbintenissen- en goederenrecht), het Procesrecht en het Executie en Beslagrecht kunnen hindernissen vormen, die leiden tot vertraging in de aanloop naar de stage. Voor Procesrecht in de Praktijk in jaar 2 en het Executie en Beslagrecht in jaar 3, moeten studenten nu 4 tentamens voor elk van deze onderdelen afleggen, waarbij het behalen van een onderdeel geen vrijstelling geeft voor het behalen van een ander onderdeel. In de opzet bij de HU is het óók zo dat het niet behalen van andere onderdelen uit jaar 1 t/m 3 (zoals bijvoorbeeld bedrijfskunde, ethiek en de vaardigheidstrainingen) kan leiden tot vertraging. Overigens is dat in de praktijk

nog nooit voorgekomen. Daarnaast is er het zogenaamde bindend studieadvies (BSA). Als de eerstejaarsstudent aan het einde van jaar 1 minder dan 45 van de 60 studiepunten uit het eerste jaar, heeft behaald, mag de opleiding niet worden vervolgd.

Het overleg tussen student en werkgever

Overleg tussen werkgever en student is belangrijk: de studenten dienen met hun werkgever te praten over de voortgang van de studie. De Hogeschool Utrecht benadrukt het belang hiervan: zonder expliciete toestemming van de student kan de HU de werkgever niet informeren. De student kan door de werkgever in functionerings- en/of beoordelingsgesprekken op de voortgang worden bevraagd en de student kan die voortgang daarbij heel praktisch aantonen met het zogenaamde studievoortgang-overzicht, dat op elk gewenst moment door de student zelf kan worden uitgedraaid.

Wat zijn de belangrijke momenten van vertraging?

Jaar 2 en 3: het voorportaal van de stage

Van de studenten die na het eerste jaar de studie vervolgen, treedt vertraging in het tweede en derde jaar vooral op door het niet halen van de hiervoor genoemde vakken. Van elk vak/onderdeel wordt in een schooljaar de gelegenheid geboden een tentamen en een hertentamen te maken. Het niet meedoen aan het tentamen leidt overigens niet tot een extra herkansingsmogelijkheid. In beginsel hoeft een student in het totaal van jaar 2 en 3 niet meer dan een half jaar vertraging op te lopen, tenzij er méér dan twee vakken nog niet zijn behaald. Dan gaat de vertraging al snel oplopen tot een jaar. Of meer. Zo vertraagt een student

al snel als er bijvoorbeeld én verdieping goederenrecht én een van de vier onderdelen van het Executie en Beslagrecht niet is behaald

Jaar 4: het stagejaar

Als de student alle onderdelen uit jaar 1 t/m 3 heeft gehaald, wordt dat gemeld bij het Ministerie van Veiligheid en Justitie en kan de tijdelijke toevoeging voor 1 jaar worden aangevraagd. Naast het feitelijk uitvoeren van ambtshandelingen, moet de student ook een aantal onderdelen (verplicht) op school volgen. Bijvoorbeeld de training conflictantering en juridische stagebegeleiding. Daarnaast moet er een scriptie worden geschreven (ook afstudeeropdracht genaamd) voor 15 EC. Vooral die afstudeeropdracht kan leiden tot vertraging (zie het artikel in "De Gerechtsdeurwaarder" van november 2010). Juist dan blijkt hoe belangrijk het is dat de student zijn werkgever informeert: de werkgever heeft de verwachting dat na het stagejaar de definitieve toevoeging kan worden aangevraagd en is onaan- genaam verrast als dat niet het geval is. De student is nog niet klaar met de afstudeeropdracht, maar krijgt geen verlenging van de tijdelijke toevoeging omdat er alleen verlengd wordt indien sprake is van in de wet genoemde bijzondere omstandigheden. Het nog niet af hebben van de afstudeeropdracht is geen bijzondere omstandigheid en daarmee geen reden voor verlenging van de stage. Het gevolg is dat de student niet meer bevoegd tot het verrichten van ambtshandelingen.

Mr. J.A. (Jan) de Swart (bestuurslid KBvG) en drs. J.J. (Hans) Mreijen (Opleidingsmanager HBO Rechten deeltijd en afstudeerrichting kandidaat gerechtsdeurwaarder Hogeschool Utrecht)

PERSONALIA

Beëdigd

C.C.H. van Rijswijk | Nijmegen | 1 maart 2011

Waargenomen

R.W.H.G. van den Bor
J.A. van den Bos
Mw. G.G. Breunissen
A.J. Beugeling
W.H.W. Cock
W.H.M. van Eijsden
M.C. de Groot
M.P. Harten
J.H.H. Heger
P.M.A. Hellemons
E.G.H.J. Hofstee
B.J.M. Heutinck
A.P. Jacobs
F. van der Meijde
H. Peet
H. Pranger
J.H.L. Sinkiewicz
G. Swagerman
B.J.M. Voet
P. Weij
A. de Wit

Waarnemer

J.A. Pruijn
M.L.B. Mak
E.H. Vroegop
E.A. Dragstra
Mw. Y. Keijzer-Dijkhuis
Mw. B.H.W. Heesakkers
A.P.A. Spaargaren
W.C.H. Sennef
J.A. de Swart
K.J.J.C. Roelands
E.L.B. Hundscheidt
M.G. de Jong
J.L.M. Vercoulen
A.V. den Heijer
M. van Lingen
E.A. Dragstra
Y. Reinders
Mw. E. Wigt-Schoenmaker
E.G. Sonneveld
F.H. Koperdraad
J.M. Esseboom

Plaats

Delft
Arnhem
Wageningen
Heerenveen
Groningen
Roermond
Amsterdam
Den Haag
Den Haag
Bergen op Zoom
Buitenpost
Doetinchem
Venlo
Den Haag
Rotterdam
Assen
Maastricht
Leiden
Maarssen
Zutphen
Breda

Van

19-07-2010
01-08-2009
01-02-2011
01-03-2011
01-10-2008
01-09-2010
01-04-2011
25-01-2011
29-03-2010
01-01-2009
01-07-2010
18-05-2010
01-11-2008
01-01-2009
01-02-2011
01-03-2011
16-02-2011
01-03-2009
20-10-2010
15-08-2010
01-02-2009

Tot

19-07-2011
01-07-2011
01-08-2011
01-09-2011
01-03-2012
01-03-2012
01-10-2011
25-07-2011
29-03-2011
01-03-2012
01-07-2011
18-05-2011
01-03-2012
01-03-2012
01-08-2011
01-09-2011
16-08-2011
01-03-2012
20-04-2011
15-08-2011
01-03-2012

Jubilea

Dhr. W.C.J. Rosmalen	3 juli 2011	40 jaar
Dhr. L.J. Venema	1 januari 2011	30 jaar
Dhr. P.J. IJzerman	1 september 2011	30 jaar
Dhr. G.J. Hommerson	1 oktober 2011	30 jaar
Dhr. Y. Reinders	1 oktober 2011	30 jaar
Dhr. C.J. Korenhof	1 januari 2011	25 jaar
Dhr. C.J.O. Waters	1 januari 2011	25 jaar
Dhr. A.J. van Os	1 januari 2011	25 jaar
Dhr. W.G.A. Blume	1 mei 2011	25 jaar

Gedefungeerd

Mw. G.G. Breunissen	Wageningen	01-02-2011
H. Peet	Rotterdam	01-02-2011
J.H.L. Sinkiewicz	Maastricht	15-02-2011
L.J. Venema	Leeuwarden	15-02-2011
H. Pranger	Assen	01-03-2011
A.J. Beugeling	Heerenveen	01-03-2011
M.C. de Groot	Amsterdam	01-04-2011

Wijziging vestigingsplaats:

	Was	Is	m.i.v.
E.F.L.M. Vermeulen	Weert	Roermond	15-03-2011
J.P.M. Niënhaus	Zwolle	Assen	15-03-2011

Nieuwe leden van de KBvG

Per 1 februari 2011:

E.R. Veldhuizen	Delft
M.J.M. Theunissen	Amersfoort

Per 8 februari 2011:

H. Bergsma	Winterswijk

Per 1 maart 2011:

R.N.T.C. Krempel	Rotterdam
R.S.I. Stutvoet	Hilversum
W.C.J. van den Eijnden	Rotterdam
Mw. A.J.C.C. Lamers	Breda
Mw. C. Mager	Drachten

JURISPRUDENTIE

RECHTBANK AMSTERDAM

23 DECEMBER 2010 LJN B08910

Deurwaarders renvoi ex art. 438 lid 4 Rv. Executie voor nakosten die niet in het te executeren vonnis of op de voet van art. 237 lid 4 bij bevelschrift zijn begroot. (...)

3.1. De deurwaarder heeft als bezwaar tegen de verzochte tenuitvoerlegging aangevoerd, kort gezegd, dat uit het arrest van 4 oktober 2005 (NJF 2006, nr. 90) van het gerechtshof te 's Hertogenbosch blijkt dat een vonnis, waarin het bedrag van het nasalaris dat de executerende partij vordert niet is bepaald, geen executoriale titel oplevert voor dit nasalaris. Uit het arrest van 9 maart 2006 van het gerechtshof te Amsterdam (LJN: AV5233), rechtsprekend als tuchtrechter in hoger beroep op een tegen een gerechtsdeurwaarder ingediende klacht, blijkt dat een gerechtsdeurwaarder, die beslag legt voor niet in een vonnis bepaalde nakosten, tuchtrechtelijk verwijtbaar handelt, zo stelt de deurwaarder. De deurwaarder meent dat uit het arrest van de Hoge Raad van 19 maart 2010 (RvdW 2010, 434) niet volgt dat een gerechtsdeurwaarder op verlangen van een executant voor het bedrag, dat deze aan nakosten claimt, tot executie moet overgaan, wanneer de hoogte van de nakosten niet in dat vonnis of in een bevelschrift op grond van art. 237 lid 4 Rv is vastgesteld. Wanneer een executant de hoogte van de nakosten eenzijdig kan vaststellen en geëxecuteerde tegen uitwinning voor deze, niet in het vonnis bepaalde vordering, moet opkomen door daartegen te protesteren, zou dat volgens de deurwaarder een veronachtzaming betekenen van de belangen van de geëxecuteerde, die veelal zelf juridisch inzicht ontbeert en daardoor in het ongewisse verkeert over de redelijkheid van de te executeren nakosten, en vaak

ook niet is voorzien van juridische bijstand. Een en ander zou naar het oordeel van de deurwaarder bovendien de rechtsonzekerheid versterken, nu voor kantonzaken geen liquidatietarief is vastgelegd en uit de jurisprudentie blijkt dat over de toewijsbaarheid en de begroting van nakosten door kantonrechters zeer verschillend wordt geoordeeld. (...)

4.3. Zoals de Hoge Raad heeft uiteengezet kan de partij die beschikt over een vonnis waarin ten laste van zijn wederpartij een kostenveroordeling is uitgesproken, uit hoofde van dat vonnis beslag leggen voor de nakosten. Slechts indien bij de executie over de hoogte van de nakosten een geschil ontstaat dienen de kosten door de rechter te worden begroot. Hieruit volgt dat in beginsel de executie kan worden aangevangen zonder dat de nakosten, bij voorbaat in het vonnis of nadien bij bevelschrift, door de rechter zijn begroot. Wanneer de executie is aangevangen, hetgeen geschiedt met beslaglegging of -afhankelijk van de voorgenomen wijze van executie - met een bevel van de gerechtsdeurwaarder aan de schuldenaar om aan de veroordeling in het vonnis te voldoen, kan zonodig alsnog begroting van de nakosten door de rechter plaatsvinden. In het onderhavige geval geldt dat [gedaagde sub 1] c.s. de hoogte van de nakosten niet heeft betwist, zodat Forward niet de weg van art. 237 lid 4 Rv hoeft te volgen.

4.4. Anders dan [gedaagde sub 1] c.s. heeft betoogd volgt uit de overweging van de Hoge Raad, dat het de rechter vrijstaat om de nakosten voorwaardelijk te begroten niet dat, wanneer de rechter dat niet heeft gedaan, het vonnis waarin de proceskostenveroordeling is uitgesproken niet tevens een executoriale titel vormt voor de na dat vonnis ontstane nakosten. Evenmin valt uit de overweging van de Hoge Raad af te leiden

dat, wanneer de nakosten niet in het vonnis zijn opgenomen, voor executie is vereist dat de nakosten alsnog op de voet van art. 237 lid 4 Rv worden begroot. Immers, uit de hiervoor weergegeven overweging van de Hoge Raad volgt dat alleen wanneer de geëxecuteerde de hoogte van de nakosten betwist, de executant deze alsnog zal moeten laten begroten.

KANTONRECHTER HOORN

29 NOVEMBER 2010 LJN B08045

De vraag die centraal staat in deze procedure is of er sprake is van elkaar met tussenpozen opvolgende overeenkomsten tot seizoenhuur of dat er een huurovereenkomst voor de duur van vijf jaar is ontstaan: de Kantonrechter vindt - gezien de omstandigheden - van wel.

KANTONRECHTER HOORN

22 NOVEMBER 2010 LJN B07959

Ambtshalve toetsing van de algemene voorwaarden op onredelijk bezwarende bedingen in een verstekzaak. Intrum Justitia heeft, nadat ze in de gelegenheid is gesteld nadere inlichtingen te verstrekken, in haar akte aangegeven dat de schadevergoeding die zij vordert wegens de voortijdige beëindiging van het telefoonabonnement gegrond is op de wettelijke regels omtrent schadevergoeding. Ingevolge artikel 6:97 BW schat de kantonrechter de geleden schade, nu enige relevantie informatie ontbreekt met betrekking tot de door Intrum Justitia als gevolg van de ontbinding van de overeenkomst bespaarde kosten

KANTONRECHTER ASSEN

7 DECEMBER 2010 LJN B08533

Huurzaak. Geen sprake van een huurachterstand in eigenlijke zin. Geen prudent procesbeleid van eiseres als sociaal verhuurder. Proceskosten blijven voor rekening van eiseres (...)
Naar het oordeel van de kanton-

rechter getuigt de handelwijze van Woonconcept niet van prudent procesbeleid. De kantonrechter overweegt daartoe dat de huur weliswaar niet vóór de eerste van de maand betaald is, maar vanaf maart 2010 wel in de betreffende maand. Van een achterstand in eigenlijke zin kan dan ook niet worden gesproken. Mede gelet op de hoge kosten van een procedure en de door [huurders] aangevoerde reden van te late betaling, is de kantonrechter dan ook van oordeel dat Woonconcept door het aanhangig maken van deze procedure, nodeloos kosten heeft veroorzaakt. Van een sociaal verhuurder als Woonconcept mag een andere handelwijze, ter bereiking van het door haar beoogde resultaat, worden verwacht. De proceskosten zullen dan ook voor rekening van Woonconcept blijven

RECHTBANK HAARLEM

8 DECEMBER 2010 LJN B08110

Verjaring invordering dwangsommen. De verjaringstermijn gaat lopen vanaf het moment dat het dwangbevel is betekend aan eiser en bedraagt zes maanden. De verjaringstermijn is geschorst geweest vanwege verzetsprocedure(s). Aan de orde is de vraag of een door de gemeente verzonden brief en/of het door de gemeente gelegde conservatoire beslag als stuitingshandelingen kunnen worden aangemaakt. Eiser betwist bedoelde brief te hebben ontvangen en stelt zich primair op het standpunt dat een conservatoir beslag niet als stuitingshandeling kan worden aangemerkt en subsidiair dat een stuitingshandeling niet geldig is als deze tijdens de schorsing van de verjaringstermijn is geschied. De voorzieningenrechter beslist dat de gemeente heeft aangetoond dat zij tijdig een brief naar eiser heeft gestuurd, die stuitende werking heeft en voorts dat ook een conservatoir beslag als stuitingshandeling dient te worden aangemerkt en deze stuitende

werking heeft ook als de handeling is verricht tijdens de schorsing van de verjaringstermijn.

**RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
29 NOVEMBER 2010 LJN B09260**

Verzoek voorlopige voorziening ex art. 287 lid 4 om verkoop tot executoriale inbeslagneming van roerende zaken tegen te gaan. De rechtbank is van oordeel dat voornoemd artikel bedoeld is om een noodmaatregel te treffen in verband met de primaire levensbehoeften en legt hierbij een parallel naar de artikelen 447 en 448 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. (..)

Om een voorlopige voorziening in de zin van artikel 287 lid 4 van de Faillissementswet uit te spreken dient er sprake te zijn van een spoedeisend belang. Volgens de parlementaire geschiedenis (Memorie van Toelichting Kamerstukken II 2004/05, 29 942, nr. 3, blz. 7 onder punt 11) is de voorlopige voorziening bedoeld als noodvoorziening om diegenen die bedreigd worden met acute executiemaatregelen (ontruiming, afsluiting van de nutsvoorzieningen of openbare verkoop van de inventaris) of faillissement een moratorium te bieden. De rechtbank is van oordeel dat artikel 287 lid 4 Faillissementswet is bedoeld om een noodmaatregel te treffen in verband met de primaire levensbehoeften zoals woonruimte, levering van gas, water en elektriciteit en het kunnen beschikken over de (strikt) noodzakelijke woninginrichting. De rechtbank legt hierbij een parallel naar de artikelen 447 en 448 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

In dit licht is de rechtbank van oordeel dat de hoekbank, de witte ladekast, de witte eettafel en vier eettafelstoelen, de Dell PC en all-in-one printer en de wasmachine primaire levensbehoeften zijn, waarvan verzoeker het gebruik

moet blijven behouden. Ter zake van deze zaken kan derhalve een voorlopige voorziening worden gegeven. Ter zake van de overige zaken is de rechtbank van oordeel dat dit niet het geval is. De voorlopige voorziening moet derhalve ter zake van die zaken worden geweigerd.

**KANTONRECHTER HAARLEM
9 DECEMBER 2010 LJN: B09400**

Kentekenuhouder aansprakelijk gehouden voor schade die benzinepomphouder lijdt doordat benzine is getankt zonder te worden afgerekend. De kentekenuhouder was niet de bestuurder die de benzine heeft getankt.

**KANTONRECHTER BREDA
19 JANUARI 2011 LJN BP0796**

Regeling gegevensverstrekking kentekenregisters. Doorrijder zonder benzine te betalen. Bewijslast voor leasemij indien kenteken op naam leasemaatschappij staat.

**KANTONRECHTER HAARLEM
22 DECEMBER 2010 LJN B09110**

Huur van een parkeerterrein. De huurovereenkomst eindigt van rechtswege per 31 december 2010. Huurder heeft zich op ontruimingsbescherming beroepen. Verhuurder (gemeente Zandvoort) vordert daarom in kort geding ontruiming van het gehuurde. Is een parkeerterrein te kwalificeren als gebouwde onroerende zaak in de zin van artikel 7:230a BW? Huurder voert aan -primair- dat sprake is van huur en verhuur van bedrijfsruimte, zoals bepaald in artikel 7:290 BW, omdat vanuit een loods op het terrein ook bloemen en planten worden verkocht en -subsidiar- dat het gaat om de huur en verhuur van een gebouwde onroerende zaak als bedoeld in artikel 7:230a BW. De kantonrechter is van oordeel dat van huur van bedrijfsruimte in de zin van artikel 7:290 BW geen sprake is, nu gesteld noch gebleken is dat de verkoop van bloemen en planten de exploitatie van het

parkeerterrein als kernactiviteit heeft vervangen. Voorts is de kantonrechter van oordeel, dat de enkele aanwezigheid van bestrating, hekken en lichtmasten niet tot de conclusie kan leiden dat het gehuurde als een gebouwde onroerende zaak moet worden bestempeld. Het beroep van huurder op ontruimingsbescherming wordt verworpen

**VOORZIENINGENRECHTER
RECHTBANK GRONINGEN
10 DECEMBER 2010 LJN B08982**

Het gehuurde, bestaand uit een deel van de haven, een watergedeelte en een aansluitend terrein tussen loods en haven, geen bedrijfsruimte in de zin van afdeling 6, titel 4 van boek 7 BW. Bij het aangaan van de huurovereenkomst geen sprake van een gebouwde onroerende zaak. Verder geen sprake van voorzieningen, inhoudende verhuurde ruimtes met voor het publiek toegankelijke lokalen, zodat aan jurisprudentie dat jachthaven bedrijfsruimte is, geen overwegende betekenis worden toegekend.

RECHTBANK ARNHEM 4 JANUARI 2011 LJN B09665

Vordering tot betaling van het uitstaande saldo en contractuele boete wegens het niet nakomen van betalingsverplichtingen m.b.t. Visa Card. Eerstgenoemde vordering wordt toegewezen. Vorderingen m.b.t. contractuele boete echter afgewezen omdat boetebeding ambtshalve onredelijk bezwarend wordt bevonden, omdat deze boete ongelimiteerd kan oplopen (art. 6:233 sub a BW en Richtlijn 93/13/EEG m.b.t. oneerlijke bedingen in consumentovereenkomsten

**RECHTBANK 'S-HERTOGEN-
BOSCH 12 JANUARI 2011 LJN
BP0908**

"Vraag of Deense gedaagde Engelse vertaling van de dagvaarding mocht weigeren op grond van artikel 8 lid 1 Herzienne EG-bete-

keningsverordening. Antwoord: Gedaagde heeft dagvaarding onterecht geweigerd".

**GERECHTSHOF 'S-HERTOGEN-
BOSCH 21 DECEMBER 2010
LJN BP0237**

Aanvang verzettermijn na executie verstekvonnis en betekening aan een briefadres? (..)

4.10 Het conservatoir derdenbeslag onder het UWV is, zoals gezegd, op 12 maart 2008 openbaar aan [X.] betekend. Dat viel in de periode dat hij in de basisadministratie van de gemeente [gemeentenaam] stond ingeschreven als Vertrek; land vertrek onbekend. Deze vermelding houdt niet meer in dan dat bij de gemeente bij onderzoek niet is kunnen blijken dat de persoon nog verblijft op het adres waarop hij staat ingeschreven en dient dus te worden verstaan als "zonder bekende woon- of verblijfplaats" (Conclusie A-G punt 14 bij HR 20 februari 2007, LJN: AZ3889). Op 12 maart 2008 gold die situatie voor [X.], zodat op dat moment een openbare betekening juist was.

Ook voor het overige zijn geen feiten of omstandigheden gesteld of gebleken waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de betekening niet rechtsgeldig is geweest. Voor zover [X.] wil betogen dat deze betekening reeds aan het briefadres [adres 1.] [plaatsnaam] had kunnen en moeten gebeuren, gaat dit niet op aangezien dit briefadres op dat moment nog niet was ingeschreven. Uitgangspunt van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (Wet GBA) is dat de burger zelf zorg draagt voor een juiste administratie van zijn gegevens. Indien [X.] ten tijde van de betekening van het beslag reeds dit briefadres hanteerde, kan hij dit niet aan [Y.] tegenwerpen aangezien dit briefadres eerst nadien in de basisadministratie is opgenomen.

4.11 Het briefadres was wel in de basisadministratie vermeld op het

moment van de betekening van het verstekvonnis op 14 augustus 2008. Het hof neemt aan dat dit een briefadres betreft als bedoeld in artikel 67 Wet GBA, hoewel [X.] dat zelf niet stelt. Een dergelijk briefadres biedt onder omstandigheden weliswaar de mogelijkheid om beter bereikbaar te zijn (de betekening van het executoriaal beslag onder de Stichting Bedrijfstakpensioenfondsen op 25 februari 2009 op dat adres heeft kennelijk wel tot een reactie van [X.] geleid), maar het is niet gelijk te stellen met een bekende woon- of verblijfplaats waar betekening moet plaatsvinden. Bij het ontbreken van een bekende woon- of verblijfplaats in of buiten Nederland resteert op grond van artikel 54 Rv alleen de mogelijkheid van een openbare betekening. Zowel ten tijde van de betekening van het conservatoir derdenbeslag onder het UWV als ten tijde van de betekening van het verstekvonnis ontbrak een bekende woon- of verblijfplaats van [X.] in of buiten Nederland, zodat [Y.] rechtsgeldig kon doen betekenen door middel van een openbare betekening.

4.12 Een en ander leidt tot de slotsom dat de verzettermijn overeenkomstig het bepaalde in artikel 144 aanhef en sub b Rv is aangevangen op 15 oktober 2008, de dag van de eerste uitbetaling door het UWV. Bezien dient nu te worden of onverkorte toepassing van de regeling van de verzettermijn in de artikelen 143 en 144 Rv achterwege moet blijven op de grond dat deze toepassing leidt tot een resultaat dat niet voldoet aan de eisen van een eerlijk proces als bedoeld in artikel 6 EVRM (HR 25 februari 2000, L.JN: AA4936). Hierbij dienen overigens zowel de belangen van de veroordeelde als die van de executant in het oog gehouden te worden.

HOGE RAAD 4 FEBRUARI 2011 LJN BP0006

Betekening; kantoorbetekening (art. 63 Rv.) wordt overgelaten aan

het nationale recht en volstaat daardoor voor verstekverlening, zowel onder het Haags Betekenningsverdrag (Hoge Raad komt hiermee terug van HR 27 juni 1986, L.JN AC9459, NJ 1987/764) als onder de Betekenningsverordening II (vgl. HR 18 december 2009, L.JN BK3078, NJ 2010/111). De Hoge Raad (be)oordeelt: "1. Het geding in cassatie [Eiser] heeft bij exploit van 23 juni 2010 aan [verweerster] aangezegd dat hij beroep in cassatie instelt tegen het arrest met zaaknummer 200.017.988/01 van het gerechtshof te Leeuwarden van 23 maart 2010, en [verweerster] gedagvaard te verschijnen ter terechtzitting van de Hoge Raad van 15 oktober 2010. [Verweerster] is niet verschenen. [Eiser] heeft verzocht het verstek tegen [verweerster] te verlenen. De Advocaat-Generaal L. Strikwerda heeft ter terechtzitting van 24 december 2010 schriftelijk geconcludeerd tot verstekverlening tegen [verweerster].

2. Beoordeling van het verzoek om verstekverlening

2.1 [Verweerster] is woonachtig te [woonplaats], Zwitserland. Betekening van de cassatiedagvaarding heeft plaatsgevonden (i) op de voet van art. 63 Rv. aan het kantoor van mr. W.H.C. Bulthuis, advocaat te Leeuwarden, als advocaat bij wie [verweerster] in de vorige instantie laatstelijk te dezer zake uitdrukkelijk woonplaats heeft gekozen, en (ii) op de voet van art. 55 Rv aan het parket van de Procureur-Generaal bij de Hoge Raad, met verzoek het exploit overeenkomstig de art. 3-6 van het Haags Betekenningsverdrag (Verdrag van 15 november 1965, Trb. 1966, 91 en 1969, 55) in verbinding met art. 7 van de Wet van 8 januari 1975, Stb. 4 (Uitvoeringswet Haags Betekenningsverdrag) aan [verweerster] mede te delen door eenvoudige afgifte en, voor het geval deze eenvoudige afgifte niet mogelijk is, de mededeling te doen geschie-

den in de vorm die in het land van bestemming is voorgeschreven voor het verrichten van soortgelijke mededelingen, en met mededeling dat een afschrift van de dagvaarding onverwijld door de exploiterende deurwaarder per aangetekende post is toegezonden aan [verweerster].

2.2 Niet is gebleken dat kennisgeving van het exploit van dagvaarding aan [verweerster] overeenkomstig het Haags Betekenningsverdrag, waarbij zowel Nederland als Zwitserland partij zijn, heeft plaatsgevonden. Zwitserland heeft overeenkomstig art. 21 lid 2, aanhef en onder a, van het verdrag verklaard zich te verzetten tegen de wijzen van kennisgeving bedoeld in art. 8 en 10 van het verdrag, waaronder kennisgeving over de post (art. 10, aanhef en onder a). Toezending per aangetekende post van een afschrift van de dagvaarding door de exploiterende deurwaarder aan [verweerster] kan dus niet gelden als een kennisgeving overeenkomstig het Haags Betekenningsverdrag (vgl. HR 11 juli 2003, L.JN AF7674, NJ 2005/311).

2.3 De vraag moet worden beantwoord of thans reeds verstek kan worden verleend op grond van de betekening van de cassatiedagvaarding op de voet van art. 63 lid 1 Rv. (hierna: kantoorbetekening). Het antwoord luidt bevestigend. Daarmee komt de Hoge Raad terug van zijn in zijn arrest van 27 juni 1986, L.JN AC9459, NJ 1987/764, neergelegde opvatting. Daartoe geldt het volgende.

2.4 Aan het interne recht van de verdragsstaat van herkomst van het stuk is overgelaten in welke gevallen een stuk "ter betekening of kennisgeving" naar het buitenland moet worden gezonden als bedoeld in art. 1 lid 1 van het Haags Betekenningsverdrag (zie: het in 2.3 vermelde arrest, rov. 2.3).

Verordening (EG) nr. 1393/2007, PbEU 2007, L 324/79 (hierna: Betekenningsverordening II) heeft

eveneens aan het nationale recht overgelaten of voor verstekverlening kan worden volstaan met betekening of kennisgeving aan de gevolmachtigde procesvertegenwoordiger van de partij in de lidstaat waar de procedure plaatsvindt. De Hoge Raad heeft geoordeeld dat onder de Betekenningsverordening II de (met het oog op deze verordening gewijzigde regeling van de) kantoorbetekening volstaat voor verstekverlening (zie: HR 18 december 2009, L.JN BK3078, NJ 2010/111). De kantoorbetekening strookt met het doel en de strekking van zowel het Haags Betekenningsverdrag als van de Betekenningsverordening II op eenvoudige en snelle wijze te bewerkstelligen dat de geadresseerde die in een andere lidstaat woon- of verblijfplaats heeft van het stuk kennis neemt, nu art. 63 lid 1 Rv. beoogt een sterkere waarborg te scheppen dat het exploit ook werkelijk tijdig degene bereikt voor wie het bestemd is. Het is in overeenstemming met deze door de Nederlandse wetgever beoogde waarborg en het bevordert een eenvoudige en doelmatige toepassing van de betekenningsvoorschriften, en van de kantoorbetekening in het bijzonder, wanneer wordt aangenomen dat de kantoorbetekening zowel onder het Haags Betekenningsverdrag als onder de Betekenningsverordening II volstaat voor verstekverlening. Tegen deze achtergrond moet thans worden aanvaard dat de kantoorbetekening als bedoeld in art. 63 lid 1 Rv. buiten het toepassingsgebied van het Haags Betekenningsverdrag valt.

Het verzoek om verstekverlening is derhalve voor toewijzing vatbaar.

3. Beslissing

De Hoge Raad verleent het gevraagde verstek tegen verweerster."

Sdu Commentaar Huurrecht

Een unieke combinatie van een boek en online uitgave

Sdu Commentaar Huurrecht is een multimediale uitgave die titel 4 van het Burgerlijk Wetboek Boek 7 becommentarieert, evenals de Wet op het overleg huurders verhuurder. Per artikel vindt u jurisprudentie, de wetsgeschiedenis en relevante literatuurverwijzingen. Het commentaar wordt naar aanleiding van recente ontwikkelingen bijgewerkt en online gepubliceerd. Zo bent u altijd verzekerd van actueel commentaar. Via hyperlinks klikt u direct door naar de achterliggende teksten. Eenmaal per jaar verschijnt een nieuwe boekeditie. *Sdu Commentaar Huurrecht* sluit naadloos aan bij de praktijk.

www.sducommentaarhuurrecht.nl

GERECHTSHOF AMSTERDAM
28 DECEMBER 2010, LJN BP2134

De klacht die ziet op het met opzet en structureel uit de weg gaan van telefonisch overleg treft geen doel. De gerechtsdeurwaarder treft het verwijt dat hij heeft gehandeld in strijd met het bepaalde in artikel 15 lid 4 Gdw. Onweersproken is gebleven dat hij wel de kosten van de betekening in rekening heeft gebracht. Het hof acht oplegging van de maatregel van berisping passend en geboden. Het hof vernietigt de beslissing van de kamer van toezicht.

GERECHTSHOF AMSTERDAM
28 DECEMBER 2010, LJN BP2145

Klaagster verwijt de gerechtsdeurwaarder dat hij onzorgvuldig heeft gehandeld bij de openbare verkoop van de in beslag genomen

roerende zaken, aangezien door toedoen van de gerechtsdeurwaarder de verkoopopbrengst veel te gering is geweest. Alle omstandigheden in aanmerking genomen is het hof van oordeel dat de gerechtsdeurwaarder niet onjuist heeft gehandeld. Het hof vernietigt de bestreden beslissing van de kamer van toezicht en verklaart de klacht ongegrond.

GERECHTSHOF AMSTERDAM
11 NOVEMBER 2010, LJN B06936

In beginsel komt het risico dat het beroepschrift na de beroepstermijn ter griffie inkomt – behoudens bijzondere omstandigheden – voor rekening en risico van de gerechtsdeurwaarder. Het verweer van de gerechtsdeurwaarder dat hij een verzoek om uitstel voor het aanvullen van de gronden

van zijn beroep naar het hof heeft gestuurd, is in deze zaak niet aan te merken als een bijzondere omstandigheid. De gerechtsdeurwaarder heeft immers niet aannemelijk kunnen maken dat de brief daadwerkelijk is verzonden, noch dat de brief op de griffie moet zijn ontvangen, nu is gebleken dat de brief niet als poststuk met ontvangstbevestiging is verstuurd. Het hof verklaart de gerechtsdeurwaarder niet ontvankelijk in zijn hoger beroep.

Gezocht

Kandidaat-Gerechtsdeurwaarders

Bedrijfsprofiel

Incassade is een toonaangevende professionele creditmanagement organisatie die in heel Nederland alle werkzaamheden verricht van facturatie, betaalbeheer via minnelijke- en gerechtelijke incasso tot en met executie. Wij onderscheiden ons door onze kenmerkende werkwijze: innovatief, duurzaam en eigenzinnig. In één woord samengevat **INslim**.

Bedrijfscultuur

Duurzaamheid staat bij Incassade centraal en is geïntegreerd in onze missie en visie. Relaties zijn waardevol. Daarom genereren wij duurzaamheid middels samenwerking en behandelen wij iedereen op een correcte en respectvolle manier. Het team dat dit realiseert bestaat uit ca. 150 enthousiaste medewerkers. Daarnaast is er sprake van een 'open deuren cultuur'.

Incassade investeert voortdurend in haar medewerkers door het aanbieden van scholing en training.

Incassade
DEURWAARDERS EN INCASSO

Voor de regio's West-Nederland en Zuidoost-Nederland zijn wij op zoek naar Kandidaat-Gerechtsdeurwaarders. Geïnteresseerd? Stuur je CV en motivatie vóór 15 april 2011 naar Incassade, t.a.v. Mw. S. Molenmaker, Postbus 1216, 8900 CE Leeuwarden of een e-mail naar s.molenmaker@incassade.nl. Kijk voor meer informatie op www.werkenbijincassade.nl.

Van het ene kort geding naar het andere kort geding

door A.G.Th. Geene (gerechtsdeurwaarder in Uden)

Sommige zaken verlopen anders dan je van te voren verwacht. Gerechtsdeurwaarder Geene geeft hiervan een praktijkvoorbeeld waarin uiteindelijk zeven kortgedingen hebben plaatsgevonden.

DE ZAAK

Een verhuurder met een niet-betalende huurder wendde zich tot ons kantoor. Het huis van verhuurd aan de heer X. Toen we dat hoorden, waren we verbaasd. X is een oude bekende waarvan we dachten dat hij naar de andere kant van het land vertrokken was. Ik heb X in het verleden al vier of vijf keer ontruimd en telkens gaf dit een hoop juridisch gedoe. X vocht elke ontruiming aan met een executie kort geding, na de ontruiming werden alle partijen aansprakelijk gesteld wegens het aanbrengen van schade aan zijn inboedel.

Na een van de laatste ontruimingën heeft hij ook een gemeente in rechte betrokken omdat deze gemeente zijn inboedel niet netjes had opgeslagen.

X bedreigde in het verleden ook onze opdrachtgevers zodat een opdrachtgever zelfs al een ontruiming had uitgesteld. Ook wij werden soms bedreigd door X. X was verder “ondernemer”, althans, hij had een aantal besloten vennootschappen. X had vele schulden en ondanks het feit dat hij in goede auto's reed en een keurige inboedel had, was er niets bij hem te halen.

Vele zaken konden daarom niet worden geïncasseerd. In elke zaak die tegen X werd opgestart en zeker in huurzaken, voerde X op alle mogelijke en onmogelijke manieren verweer en meestal “gebruikte” hij een stuk of drie advocaten per zaak.

We wisten dus al van te voren dat ook deze huurzaak tegen X weer een harde strijd zou worden.

Dat het echter zo verschrikkelijk uit de hand zou lopen, als hieronder blijkt, hadden we zeker niet verwacht en vandaar dit artikel ter lering en vermaak.

DE PROCEDURES

De kort geding dagvaarding (*kort geding één*) in deze huurzaak betekende ik op 20 maart 2009 aan X in persoon. Naast X werd uiteraard zijn echtgenote, die mede huurster was, gedagvaard en tevens werd gedagvaard mr. D., in zijn hoedanigheid van curator in het faillissement van de heer X (mevrouw X was niet failliet) zodat duidelijk is dat X inmiddels in staat van faillissement was gesteld.

Zoals voor de hand ligt, werd in dit kort geding geen ontbinding gevorderd, maar slechts ontruiming. Tevens werd gevorderd dat

gedaagde sub 3, de curator, de ontruiming moest gehegen en gedongen.

X wisselt weer van advocaat en bij de behandeling treedt een advocaat uit Helmond voor X op. De vordering, er is inmiddels een huurachterstand van 3 maanden, wordt bij vonnis van 07 april 2009 van de voorzieningenrechter van de Rechtbank 's-Hertogenbosch, sector kanton, locatie Boxmeer, toegewezen.

Bij exploit van 17 april 2009 dagvaardt X cliënt in hoger beroep bij het Gerechtshof 's-Hertogenbosch, waarbij in de hoofdzaak wordt gevorderd het gewezen vonnis van 7 april 2009 te vernietigen en tevens wordt gevorderd in het incident de schorsing van de tenuitvoerlegging, zoals beschreven in gemeld vonnis, uit te spreken. Gemakshalve omschrijf ik dit incident, dit verzoek tot schorsing van de executie maar als *kort geding twee*.

Bij arrest van het Gerechtshof 's-Hertogenbosch van 14 juli 2009, wordt in het incident de vordering van eisers tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het vonnis in kort geding van 7 april 2009 van de hand gewezen en wordt in de hoofdzaak de zaak voor beraad partijen verwezen naar de rolzitting van 28 juli 2009. Niets staat thans een ontruiming in de weg, hoewel de huurachterstand niet veel verder is opgelopen. De ontruiming wordt aangezegd tegen woensdag 29 juli 2009.

Zondags 26 juli belt X mij op mijn mobiele nummer. X zegt dat hij de zaak met mijn cliënt heeft geregeld, in die zin, dat hij uiterlijk op 15 november 2009 de woning vrijwillig zal verlaten, de achterstallige en lopende termijnen stipt op tijd zal betalen en dat een bij zijn Helmondse advocaat gedeponerd bedrag van enkele duizenden euro's naar ons kantoor zal worden overgemaakt. Cliënt heeft hem echter bericht, dat hij zonder mijn instemming niets met hem wil regelen. Ik deel X mede, dat ik buiten zijn advocaat om niet met hem mag praten, laat staan iets regelen.

X geeft aan, dat hij op deze zondag zekerheid wenst, dat hij zijn advocaat niet kan bereiken en dat ik niet zo moeilijk moet doen, althans woorden van die strekking, omdat ik in het verleden bij alle ontruimingën vaak wel rechtstreeks met hem heb gesproken, dat al zijn advocaten dit wisten en dat mij dit nooit in problemen heeft gebracht.

Ik zeg X dat dit laatste juist is en dat ik mijn cliënt zal bellen.

Cliënt stemt met het voorstel in en dat is verstandig. Vrijwillige ontruiming heeft altijd de voorkeur boven een gedwongen ontruiming. Daarnaast verwacht ik dat X na een gedwongen ontruiming (als gebruikelijk) mijn cliënt, mij, mijn kantoor en de gemeente zal dagvaarden wegens een onrechtmatige ontruiming en/of wegens het beschadigen van zijn inboedel. Die lijdensweg wil ik cliënt graag besparen.

Ik spreek met X af dat ik de volgende dag een vaststellingsovereenkomst zal opstellen die hij die dag moet komen tekenen. De curator laat ik links liggen. Vervolgens kan na ondertekening zijn advocaat ook royement vragen. Hiermee dek ik mij ook in, want bij royement bekrachtigt de advocaat van X nog eens de gemaakte afspraken.

In de vaststellingsovereenkomst neem ik ondermeer op dat de lopende maandelijks termijnen als schadevergoeding gewoon stipt op tijd moeten worden betaald, daar anders tussentijds kan worden ontruimd, dat X uiterlijk 15 november 2009 zelf zal ontruimen, dat op die dag ook de tussen partijen nog bestaande huurovereenkomst zal eindigen (zodat ik geen bodemprocedure bij de Kantonrechter behoef op te starten) en dat *“X zijn advocaat opdracht zal geven de lopende hoger beroepzaak bij het Gerechtshof in te trekken, althans royement zal bewerkstelligen, zodat het eerder door de Rechtbank ‘s-Hertogenbosch, sector kanton, Locatie Boxmeer in kort geding gewezen ontruimingsvonnis onherroepelijk zal worden”*. X tekent, zijn vrouw tekent en cliënt tekent. Ik was ervan overtuigd dat deze vaststellingsovereenkomst een goed juridisch stuk was en dat geen enkele advocaat van X de inhoud daarvan later kon aanvechten. Niet haalbaar, voor geen enkele advocaat. Later bleek dit een forse misrekening van mij te zijn, hoewel niet in juridisch opzicht. Ik had over het hoofd gezien, dat er toch advocaten in Nederland zijn, die tegen beter weten in vele procedures (kosteloos) opstarten.

De getroffen regeling wordt niet stipt nagekomen, waarna X nog in de gelegenheid wordt gesteld de regeling na te komen. In de hierop volgende correspondentie treedt voor X op een advocaat uit Nijmegen, de derde advocaat van X in deze zaak. Veel helpt dit niet en ik zeg de ontruiming aan tegen 12 oktober 2009. Vervolgens komt er een e-mail binnen op 30 september 2009 van Mr. W., advocaat uit Rotterdam, waarin staat dat hij en mr. G., advocaat te Den Haag, de behandeling van de Nijmeegse advocaat hebben overgenomen. Ik heb dus nu te maken met de vierde en vijfde advocaat van X in deze zaak.

Die advocaten voeren een aantal argumenten aan op grond waarvan zij stellen, dat de op handen zijnde ontruiming onrechtmatig zou zijn, ondermeer omdat er geen titel meer zou zijn, althans dat deze titel was achterhaald en dat de vaststellingsovereenkomst onder zware druk van de gerechtsdeurwaarder door de familie X was getekend. Zij wensen verder een verklaring van mij dat ik niet tot ontruiming overga, danwel de ontruiming uitstel in afwachting van een executie kort geding, waarbij tevens wordt verzocht de verhinderdagen door te geven. Ik schuif alle argumenten van beide advocaten opzij en ga daar verder ook niet meer op in, onder toevoeging dat ik gewoon tot ontruiming overga.

Uit de later betekende exploitatie is mij gebleken, dat de Rechtbank bij brief van 6 oktober 2009 aan mr. W. en mr. G. het zittingstijdstip voor het kort geding tegen de door mij vastgestelde ontruiming heeft bepaald op 20 oktober 2009.

Dat zorgt blijkbaar voor paniek bij beide advocaten omdat ik vast hou aan de ontruiming op 12 oktober 2009. Dan heeft een kort geding nadien geen zin meer, erger voor hen, ik zou dan primair

zeker hebben aangevoerd, dat X niet ontvankelijk moet worden verklaard.

Als de ontruiming immers heeft plaatsgevonden, valt er door de Voorzieningenrechter niets meer te schorsen.

Mr. G. en mr. W. halen vervolgens werkelijk alles uit de kast. Zij vragen bij brief aan de Voorzieningenrechter van de Rechtbank ‘s-Hertogenbosch, naast eerdere dagbepaling voor het kort geding, om “de gerechtsdeurwaarder telefonisch te verbieden tot aan de te wijzen uitspraak in kort geding tot ontruiming over te gaan”. Ik reageer daar vrij sarcastisch op. De Rechtbank reageert in het geheel niet op beide brieven hetgeen mij verstandig lijkt.

Een deurwaarders kort geding (artikel 438 Rv) zie ik niet zitten, omdat er volgens mij gewoon kan worden ontruimd. In dat geval kan ik zo’n kort geding niet opstarten.

De advocaten van X richten zich, achter mijn rug om, zelfs met een brief tot de directie van mijn kantoor en stellen ondermeer een klacht in het vooruitzicht in het geval ik toch tot ontruiming zou overgaan en hebben daarnaast de brutaliteit om aan de politie kenbaar te maken, dat een eventuele ontruiming van mij onrechtmatig zal zijn. Een misselijke actie.

Op 12 oktober 2009 wordt cliënt gedagvaard in kort geding bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank ‘s-Hertogenbosch, sector civiel, tegen 20 oktober daaropvolgend, (*kort geding drie*).

Op die dag wordt cliënt echter ook gedagvaard in kort geding bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank ‘s-Hertogenbosch, sector kanton, te Boxmeer tegen de zitting van een dag later, dus van 13 oktober 2009, (*kort geding vier*). Ontruiming even aangehouden.

Blijkbaar hebben de advocaten van X zich (ook) gewend tot de Kantonrechter omdat de zittingsdag bij de Rechtbank civiel te ver weg was. Ik moest wel erkennen dat de nodige vechtlust bij de advocaten van X in ruime mate aanwezig was.

Hoewel het kort dag was, stelde ik toch een pleitnota van zes pagina’s op. Op de zitting vroeg de Kantonrechter zich als eerste (terecht) af, of hij wel bevoegd was. Ik heb mij in die discussie niet gemengd en dat aan de Voorzieningenrechter met mr. W. en mr. G., overgelaten.

De zaak eindigt op 13 oktober 2009 met een proces verbaal behandeling in kort geding, waarbij de ontruimingsdatum nader wordt vastgesteld op 1 februari 2010 en waarbij de vaststellingsovereenkomst die ik eerder had opgesteld, voor het overige overkort werd gehandhaafd. De kort geding zaak van 20 oktober 2009 bij de Rechtbank ‘s-Hertogenbosch werd ingetrokken.

X ontruimde niet op 01 februari 2010. Omdat door de strenge winter vervangende huisvesting was vertraagd, ging cliënt akkoord met wat uitstel maar, omdat er geen vaart in zat, heb ik de ontruiming aangezegd tegen 9 maart 2010.

X was het hiermee niet eens en dagvaardde mijn cliënt en mij persoonlijk in kort geding tegen de zitting van 16 maart 2010 bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank ‘s-Hertogenbosch, sector civiel te ‘s-Hertogenbosch, (*kort geding vijf*).

Opvallend was uiteraard dat ik persoonlijk ook in dat kort geding werd betrokken, naast cliënt. Volgens X, althans zijn advocaat mr. G. zou ik X eenzijdige condities en bedingen hebben opgelegd en

zou niet cliënt, maar ik aan de ontruiming vasthouden. Verder zou ik weigeren te komen tot hernieuwde betekening en aanzegging. Gevorderd werd de ontruiming te verbieden op straffe van verbeurte van een dwangsom ter grootte van euro 10.000,- voor cliënt en van euro 15.000,- voor mij, (het onderscheid is tot op heden voor mij onduidelijk).

Ik maakte mij over dit alles niet zo druk, omdat ik had besloten, in overleg met cliënt, om de ontruiming op 9 maart 2010 toch door te zetten, ondanks de reeds betekende kort geding dagvaarding. En weer zoals hierboven aangehaald, zou X op 16 maart 2010 niet ontvankelijk zijn in zijn vordering, omdat er door de Voorzieningen-rechter niet meer geschorst zou kunnen worden, indien die ontruiming al is geëffectueerd. Wel had ik besloten in dat geval, indien mr. G. de zaak toch zou doorzetten, hem persoonlijk aansprakelijk te stellen voor alle kosten. Op 8 maart 2010 vertrok ik omstreeks 14.00 uur naar Utrecht om les te geven en in de pauze belde ik naar kantoor. Nee, geen nieuws, dus morgen kon ik X eindelijk gaan ontruimen en eens een keer een streep zetten onder deze eindeloze zaak.

In de tweede pauze vernam ik echter, dat er omstreeks 17.30 uur een kort geding dagvaarding was betekend aan cliënt en mij, waarbij feitelijk de hele zaak werd vervroegd naar de zitting van de volgende dag, 9 maart, 11.00 uur, weer bij de Voorzieningenrechter van 's-Hertogenbosch.

Het was een pittige dagvaarding van vijf pagina's met een groot aantal inhoudelijke (nieuwe) stellingen. Ik gaf aan een collega door welke producties die avond nog per fax moesten worden verzonden aan de Rechtbank (vooral de door mij opgestelde vaststellingsovereenkomst was zeer belangrijk). Na het lesgeven vertrok ik om 20.00 uur snel naar kantoor om de stukken op te halen zodat ik thuis snel alles kon doornemen om niets over het hoofd te zien. 's Nachts omstreeks 2.30 uur had ik mijn pleitnota af. Die morgen toch maar besloten de ontruiming die dag om 10.00 uur even aan te houden, nu het kort geding een uur later zou worden behandeld.

Ik maakte er geen bezwaar tegen dat ik persoonlijk (mee) was gedagvaard, ofschoon dit grote onzin was. Duidelijk was voor mij wel, dat mr. G. mij persoonlijk wilde treffen, althans de druk op mij wilde opvoeren. Ik vond het feitelijk allemaal best, omdat ik nu geen gedoe had bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank, sector civiel of ik als gemachtigde voor cliënt zou kunnen optreden. Ik pleitte op die zitting namens cliënt en mijzelf. mr. G. deed dat natuurlijk voor X. Opvallend was weer, dat mr. G. nogmaals mijn vaststellingsovereenkomst aanvocht, die overeenkomst vernietigde althans de nietigheid daarvan inriep, ofschoon ik in het proces verbaal kort geding bij de behandeling bij de Kantonrechter had bedongen, dat er werd opgenomen, dat de verdere inhoud van die vaststellingsovereenkomst door de aanwezige advocaten van X, mr. W. en mr. G., werd bevestigd.

Tijdens de zitting beschuldigde mr. G. mij van misbruik van executie, ik beschuldigde mr. G. van misbruik van procesrecht op kosten van de Nederlandse belastingbetaler. In alle dagvaardingen was immers vermeld dat op basis van toevoeging werd geprocedeerd, althans dat toevoeging was aangevraagd. X zelf reageerde op de zit-

ting daarop met de mededeling, dat dit niet het geval was en dat zijn advocaten door hem werden betaald.

Later werden alle vorderingen van de familie X afgewezen met veroordeling van X in de proceskosten. Met een failliete X schiet dat natuurlijk niet op terwijl zijn vrouw geen verhaal biedt.

De ontruiming kon weer worden vastgesteld. Ik vernam echter dat X mogelijk vast zou zitten zodat ik maar eens een bezoek bracht aan zijn vrouw. Deze bevestigde mij dat hij inderdaad in de gevangenis verbleef maar spoedig zou vrij komen. Omdat ik hoop had dat X, als er toch perse zou worden ontruimd, zelf zou ontruimen, hetgeen in het verleden twee keer was geschied, heb ik even afgewacht op zijn vrijlating, doch dat wilde maar niet geschieden.

Cliënt kon de spanning moeilijk aan en was in al die tijd ook diverse malen bedreigd door X, waarvan twee keer aangifte was gedaan. Ook ik was enkele malen bedreigd door X, maar had hier geen aangifte van gedaan. Verspilling van tijd en energie want daar wordt toch niets mee gedaan.

De ontruiming heb ik vervolgens weer vastgesteld, nu op 3 mei 2010. Dat zou nu toch wel doorgaan dacht ik zo, X en zijn advocaat Mr. G. zouden onderhand toch wel in kort geding uitgeprocedeerd zijn.

Groot was dus mijn verbazing, dat wederom op 29 april 2010 een kort geding dagvaarding aan mijn cliënt en mij werd betekend (*kort geding zes*) tegen de zitting van 3 mei 2010. Weer op basis van een aangevraagde toevoeging bij de Raad van de Rechtspraak Den Haag (zou daar ook niemand eens afvragen wat er toch allemaal aan de hand is) en weer werd gevorderd bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank 's-Hertogenbosch, sector civiel, om cliënt en mij te verbieden tot ontruiming van de woning van X over te gaan, weer op straffe van verbeurte van euro 10.000,- voor cliënt en van euro 15.000,- voor mij. Opmerkelijk was ook, dat in de dagvaarding naar voren kwam, dat cliënt X nog wel uitstel wilde geven maar de gerechtsdeurwaarder niet. Deels was dat wel juist, in die zin, dat cliënt X nog wel een uitstel van enkele weken wilde geven, als hij dan maar zekerheid had dat X zelf ontruimde. Hiervoor moest echter worden voldaan aan bepaalde voorwaarden van mij, X wilde dat echter niet zodat ik de ontruiming met instemming uiteraard van cliënt wederom heb aangezegd.

Weer een pleitnota opgesteld, weer samen met cliënt voor de kort geding behandeling naar Den Bosch. Weer een felle confrontatie met mr. G. in de zittingszaal, waarbij X niet aanwezig was omdat X blijkbaar nog altijd in de gevangenis zat.

Vervolgens rolde het vonnis binnen waaruit bleek dat alle vorderingen van X tot schorsing van de executie werden afgewezen. Ik was niet verbaasd.

Cliënt was het gedoe van X helemaal zat net zoals ik en wij zagen samen wel in, dat mr. G. deels hieraan debet was, zodat dit in de correspondentie van mij naar G. langzaam aan ook wel naar uiting kwam. Overigens kon ik me de irritatie van mr. G. ook wel weer voorstellen, omdat bij iedere niet stipte nakoming ik direct de ontruiming aan X aanzegde. Het was mr. G. ook duidelijk, dat cliënt volledig op mijn advies afging. Indien mr. G. verder aan mij vroeg de verhinderdagen voor een kort geding op te geven, gaf ik ook

aan dat de dag van ontruiming voor mij ook een verhinderdag was, want “dan moet ik uw cliënt op straat zetten”. Zo ‘n opmerking is uiteraard niet sfeerverhogend.

En in al die maanden werd er driftig tussen mij en mr. G. gecorrespondeerd, op een vrij heftige toon waarbij mr. G. poogde mij in zijn valkuilen te laten lopen. Ik denk dat mr. G. van zijn kant dezelfde mening had over mij.

Na nog even te hebben afgewacht op de vrijlating van X uit de gevangenis heb ik de ontruiming aangezegd tegen 28 mei 2010. Ondanks weer een fikse correspondentie werd die dag gehandhaafd.

Op 27 mei mailde mr. G. mij als volgt:
“cliënten geven aan dat als dag der vrijwillige ontruiming zal gelden (maandag) 14 juni a.s. vanaf 9.30 uur. Cliënten geven mij opdracht te doen verklaren dat uitsluitend en alleen om een ontruiming per 28 mei a.s. te voorkomen, hen is verzocht te verklaren dat zij in de woning zonder recht of titel verblijven, hetgeen zij aldus hierbij doen”.

Na ontvangst daarvan stond voor mij vast dat ik de volgende dag zou gaan ontruimen. Met de hierboven aangehaalde tekst deelde mr. G mij feitelijk mede, dat hij een getroffen overeenkomst zou gaan vernietigen omdat mijn cliënt misbruik van de omstandigheden zou hebben gemaakt. Ik was niet van plan daar in te trappen. ‘s Avonds laat bezocht X mijn cliënt. Ik had daar geen gerust gevoel over. Cliënt zou zonder mij niets ondernemen, doch X moest men niet onderschatten. Omstreeks 23.00 uur belde ik cliënt op. X zat daar nog. Ik vroeg of ik langs moest komen. Graag. Omstreeks 23.30 uur kwam ik aan bij cliënt. Felle en heftige discussie met X. Cliënt en ook zijn echtgenote wilden de ontruiming uitstellen omdat X verklaarde 14 juni a.s. vrijwillig te vertrekken, wel moest ik dan zorgen dat de te tekenen overeenkomst daar 100% zekerheid voor gaf.

Gezien de hierboven aangehaalde email van mr. G. was dat niet meer mogelijk en derhalve deelde ik X mede, dat, gezien gemeld bericht van zijn advocaat aan mij, er geen nieuwe overeenkomst meer werd getroffen, dat de ontruiming morgen, althans die morgen, het was al 12 uur ‘s nachts geweest, zou doorgaan en ik verzocht X de woning van mijn cliënt te verlaten. X kreeg daarop zogenaamd last van zijn hart en werd met de ambulance naar het ziekenhuis gebracht. Allemaal flauwekul zei ik tegen client en echtgenote. Over enkele uurtjes, bij de ontruiming, loopt hij weer springlevend rond.

Die morgen werd ik vele keren gebeld door X op mijn mobiel. Ik nam bewust niet op. X liet diverse boodschappen achter. Het kwam er op neer dat hij aan mij verzocht niet te ontruimen, hij zou die dag zelf ontruimen.

Ik reageerde nergens op en omstreeks 10.00 uur, het vastgestelde tijdstip betrad ik de woning van X. Op dat moment was ik alleen, mijn ontruimingsploeg had wat vertraging onderweg en kwam een kwartier later. Ik trof X aan, zijn echtgenote, zijn zoon en dochter. X deelde mij nogmaals mede, dat binnen een uur een door hem ingeschakeld verhuisbedrijf zou komen om de woning leeg te maken en verzocht mij te vertrekken. Ik heb hem bericht, dat ik die dag de ontruiming perse wilde afwerken. Mijn ontruimingsploeg zou dan het door X ingeschakeld verhuisbedrijf assisteren. Ik

zou tot aan het einde aanwezig blijven en indien nodig direct de gedwongen ontruiming hervatten.

Inderdaad verscheen omstreeks 11.30 uur het door X ingeschakeld verhuisbedrijf en werd een aanvang gemaakt met de verhuizing, met assistentie van mijn ontruimingsploeg, onder verantwoordelijkheid van gemeld verhuisbedrijf, zoals afgesproken.

X deelde mij wel mede, dat hij mij aansprakelijk hield voor de gehele verhuizing/ontruiming en dat die dag hiertegen nog een kort geding zou dienen. Omstreeks 12.15 uur betekende een collega gerechtsdeurwaarder inderdaad een kort geding dagvaarding aan mij en mijn cliënt, (*kort geding zeven*). Als eerste werd gesommeerd de ontruiming achterwege te laten op straffe van een dwangsom van euro 50.000,- en verder werden cliënt en ik gedagvaard tegen de zitting van die dag om 15.00 uur, Voorzieningenrechter te Den Bosch.

Omstreeks 12.50 uur vertrok ik naar kantoor voor het opstellen van een pleitnota en verzocht een collega mijn werkzaamheden over te nemen, primair erop toezien dat ondanks het kort geding de woning toch werd leeg gemaakt danwel direct tot de gedwongen ontruiming over te gaan, indien het verhuisbedrijf haar werkzaamheden zou onderbreken.

Pleitnota vervolgens opgesteld. Cliënt haalde mij om 14.00 uur op om te vertrekken naar Den Bosch.

Bij de behandeling kreeg X als eerste het woord en zogenaamd hevig geëmotioneerd deelde hij mede, dat hij gisterenavond een hartinfarct had gehad, dat hij die morgen omstreeks 07.00 uur op eigen verantwoordelijkheid het ziekenhuis had verlaten, een verklaring daarvoor had hij voorhanden, dat zijn vrouw ook ernstig ziek was, dat er geen huurachterstand meer was en dat hij weer graag terug wilde in de woning.

Toen de Voorzieningenrechter X mededeelde, dat hij wel even op de gang kon wachten als de emoties voor hem teveel werden, zijn advocaat kon verder wel het woord voor hem voeren, besloot ik op een minder nette wijze een einde te maken aan de toneelvoorstelling van X. Op het moment dat hij zogenaamd weer even naar adem moest happen, maakte ik tussendoor de opmerking, dat X mij goed bekend is, dat ik hem al zeker vijf keer had ontruimd, dat hij mijn cliënt diverse keren had bedreigd, waarvan aangifte was gedaan en dat X mij ook meermaals had bedreigd.

Nadat mr. G. zijn pleitnota had voorgedragen, kreeg ik het woord. Bij het opstellen van mijn pleitnota had ik besloten de ruimte voor de Voorzieningenrechter te beperken in die zin, dat ik niet in ging op de aspecten in deze zaak van voor 4 mei 2010, het laatste kort geding vonnis. Anders zou deze Voorzieningenrechter een soort appel rechter zijn voor wat betreft het door zijn ambtgenoot op 4 mei 2010 gewezen vonnis.

Er kon dus alleen maar worden gelet op feiten en omstandigheden die aan het licht zouden zijn gekomen na het kort geding vonnis van 4 mei 2010, doch na die datum was er niets geschied, wat tot schorsing van de executie zou kunnen leiden.

Mr. G. deelde daarop mede, dat hoger beroep tegen een kort gedingvonnis was ingesteld met een incidentele vordering bij het Gerechtshof, tot schorsing van de executie.

Ik reageerde daarop met mededeling, dat, als die stelling zou opgaan, voortaan elke executie kon worden geschorst, door eerst in kort geding schorsing te vragen en bij afwijzing te appelleren bij

het Gerechtshof met gelijktijdig een incidentele vordering tot schorsing.

Vervolgens merkte ik op, dat voor het verzinnen van zo'n stelling en vervolgens het lef hebben deze naar voren te brengen wat mij betreft wel enkele, niet juridische, punten konden worden toegekend, doch dat alle vorderingen van X tot schorsing e.d. uiteraard wel van de hand moesten worden gewezen.

Na nog wat gesoebat, sloot de Voorzieningenrechter de zitting en omstreeks 16.45 uur kon er gebeld worden voor de uitspraak. Op de terugweg naar de te ontruimen woning vernam ik dat alle vorderingen van de hand waren geweest. Omstreeks 19.00 uur was de, zeer grote, woning geheel leeg en stelde ik die woning ter vrije beschikking van mijn cliënt. De laatste ontwikkelingen zijn nu, dat X tegen een drietal kort geding vonnissen hoger beroep heeft ingesteld bij het Gerechtshof. In die zaken ben ik voornemens t.z.t. zelf te gaan pleiten en nog eens onder de aandacht van het Gerechtshof te brengen, dat duidelijk misbruik van ons rechtssysteem is gemaakt. Belangrijk voor eventueel in te stellen schadeclaims. De messen voor die procedure zijn ook al geslepen. Bij een aan mij betekend herstel exploit stelt mr. G. dat *'als gevolg van een onterechte weigering zijdens het Gerechtshof, de inschrijving van deze zaken niet ter rolle heeft plaatsgehad'*.

Daarop heb ik mij schriftelijk gewend tot de Griffier van het Gerechtshof met de vraag, waarom inschrijving is geweigerd, althans een reactie te geven op de stelling van Mr. G. als boven aangehaald. Ik heb daaraan toegevoegd, dat ik op een eerdere zitting in kort geding dan wel ergens in de correspondentie heb gesteld, dat Mr. G. rare fratsen uithaalt. Kopie van die brief heb ik zoals gebruikelijk gezonden naar Mr. G.

Huurrecht in Praktijk (HIP)

Beknopt, actueel én praktijkgericht!

Tijdgebrek? En een overvloed aan informatie?

Toch moet u de belangrijkste ontwikkelingen binnen het huurrecht volgen? De hoofdzaken van de bijzaken scheiden? Weten wat de gevolgen daarvan zijn voor uw praktijk?

HIP geeft inzicht in de ontwikkelingen op de voor u interessante deelgebieden van huurrecht. In één oogopslag ziet u de belangrijke jurisprudentie en literatuur van de afgelopen periode. Ontwikkelingen die voor de praktijk van bijzonder belang zijn, worden in verdiepende artikelen nader belicht.

HIP is méér, u ontvangt met een abonnement:

- 8 edities van *HIP* per jaar
- Wekelijks *HIP Nieuws* (een alertservice per e-mail)
- Toegang tot *HIP Online* met o.a. een archief

Bestellen? Ga naar www.hip-online.nl.

JIJ HEBT AMBITIE WIJ BIEDEN GROEI

GGN is Nederlands grootste fullservice specialist in creditmanagement. Als marktleider streven we ernaar om naast klantgericht en maatschappijbewust ook vernieuwend te zijn. In deze professionele, inspirerende werkomgeving bieden we je een veelzijdige functie met veel zelfstandigheid en ruimte voor je persoonlijke ontwikkeling.

Voor de vestigingen Arnhem en Groningen zoeken wij een gedreven en enthousiaste (fulltime):

(KANDIDAAT-) GERECHTSDEURWAARDER M/V (EVENTUEEL STAGIAIR)

Ga voor meer informatie over de functie en je sollicitatie naar www.werkenbijggn.nl

Flanderijn, met 14 vestigingen door heel Nederland, is een van de grote organisaties op het terrein van gerechtsdeurwaarders- en incassodiensten. Onze Rotterdamse 'roots' werken door in onze zakelijke en nuchtere aanpak. Wij opereren landelijk, maar waar nodig met een duidelijke regionale focus. Steeds inzetend op maximale effectiviteit én maatschappelijk betrokken. Bij Flanderijn werken inmiddels ruim 500 medewerkers.

Wij zijn voor onze vestiging in Driebergen op zoek naar een:

(Stagiaire) Kandidaat-gerechtsdeurwaarder

Functie: als toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder ben je deel van een groot team van collega's op de verschillende vestigingen. Je houdt je voornamelijk bezig met ambtelijke werkzaamheden in het werkgebied van de vestiging Driebergen. Je bent een groot gedeelte van de dag op pad.

Functie-eisen: voor de functie van toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder geldt dat je resultaatgericht bent en onder druk kunt werken. Tevens ben je in staat om zelfstandig ambtelijke werkzaamheden te verrichten en heb je doorzettingsvermogen. Je vindt het leuk om in een professionele en flexibele organisatie te werken waar mensen op een informele manier met elkaar omgaan. Gezien de aard van de werkzaamheden en het intensieve contact dat je hebt met zowel opdrachtgevers als debiteuren is probleemoplossend denkvermogen en de kunde en kennis om hiernaar te handelen een vereiste voor het goed uitvoeren van deze functie. Je hebt de erkende opleiding tot kandidaat-gerechtsdeurwaarder met goed gevolg doorlopen. Je bent minimaal 24 uur per week beschikbaar.

Sollicitatie: voor meer informatie over de functie kan je contact opnemen met Rob Versluijs, 088 - 209 24 44. Informatie over de Flanderijn-organisatie vind je op www.flanderijn.nl. Interesse? Schrijf een brief en stuur die met CV naar Flanderijn, t.a.v. mevr. M.A. Guit, postbus 25042, 3001 HA Rotterdam of per e-mail naar sollicitatie@flanderijn.nl

Acquisitie naar aanleiding van deze advertentie wordt niet op prijs gesteld.

Flanderijn

Incasso gerechtsdeurwaarders betalingsbeheer

Flanderijn heeft vestigingen in Almere, Apeldoorn, Appingedam, Bergen op Zoom, Den Haag, Dordrecht, Driebergen, Gouda, Haarlem, Heerenveen, Rotterdam, Tilburg en Venray.

Verjaring van dwangsommen

A.W. Jongbloed

Een dwangsom verjaart door verloop van zes maanden na de dag waarop zij is verbeurd; zo volgt uit art. 611g lid 1 Rv. In afwijking van art. 3:324 BW is in verband met de eisen van redelijkheid en billijkheid gekozen voor een verjaringstermijn van slechts zes maanden. De schuldeiser zou anders door slechts stil te zitten het bedrag van de verbeurde dwangsommen al te zeer kunnen laten oplopen, soms zelfs zonder dat de schuldenaar zich daarvan bewust van is.

De termijn van zes maanden gaat in op de dag na die waarop de dwangsom is verbeurd. Dit betekent dat, indien de dwangsom na enige termijn wordt verbeurd, de verjaringstermijn een aanvang neemt op de dag waarop de gestelde termijn is verstreken. Wordt een dwangsom van € 100 per dag opgelegd met een maximum van € 5000, dan zijn alle dwangsommen verjaard een half jaar nadat de vijftigste dwangsom werd verbeurd.¹

Noch het recht van de schuldeiser op de verbeurde dwangsom noch de daartegenover staande verplichting van de veroordeelde wordt na zes maanden teniet gedaan. Slechts de mogelijkheid om het verbeurde bedrag aan dwangsommen op te vorderen gaat na deze periode verloren; er resteert een natuurlijke verbintenis in de zin van art. 6:3 BW. Het blijft de schuldenaar vrijstaan alsnog tot betaling van die verbeurde dwangsommen over te gaan. Omdat de mogelijkheid om het verbeurde bedrag aan dwangsommen op te vorderen tenietgaat is (er is sprake van bevrijdende verjaring) eveneens verjaard de bevoegdheid om de veroordeling, waarbij de dwangsom is opgelegd, te executeren.

Conform art. 3:316 BW wordt de verjaring van een rechtsvordering gestuit door het instellen van een eis of een andere daad van rechtsvervolgning dan wel door een handeling strekkende tot het verkrijgen van een bindend advies. De verjaring kan echter op grond van art. 3:317 BW ook worden gestuit door een schriftelijke aanmaning of een schriftelijke mededeling waarin de schuldeiser zich ondubbelzinnig zijn recht op nakoming voorbehoudt. Is daarvan ook het geval als partijen in onderhandeling treden? Over deze vraag oordeelde HR 9 april 2010, NJ 2010, 214 (Reesink/gem. Apeldoorn).

Reesink is een technische groothandel die zich heeft gevestigd in Apeldoorn. In maart 1997 hebben de gemeente Apeldoorn en Reesink een intentieovereenkomst met elkaar gesloten, strekkende tot verkoop van 12 hectare grond, te leveren in 2 fasen van elk 6 hectare, aan Reesink. De bedoeling was dat Reesink al haar bedrijfsonderdelen, met uitzondering van het staalcentrum, uit Zutphen zou overbrengen naar de nieuwbouw die op dit in Apeldoorn gelegen terrein zou worden gerealiseerd. De Gemeente zou daartoe de agrarische bestemming van bedoeld terrein wijzigen in bedrijfsterrein. Afgesproken is dat de eerste 6 hectare aan Reesink zou worden geleverd nadat aan haar een bouwvergunning zou zijn verleend. Op 8 maart 1999 heeft de Gemeente een ontwerpbestemmingsplan ter inzage gelegd. Dit plan was op diverse onderdelen in strijd met de tus-

sen Reesink en de Gemeente gesloten overeenkomst. De Gemeente heeft op 23 augustus 1999 de intentieovereenkomst buitengerechtelijk ontbonden en een maand later heeft de Gemeente een bestemmingsplan vastgesteld. Echter bij vonnis van de rechtbank Zutphen d.d. 18 januari 2001 is voor recht verklaard dat de Gemeente -kort gezegd- gehouden is om de overeenkomst met Reesink na te komen en is de Gemeente veroordeeld het eerste gedeelte van het terrein aan Reesink in eigendom over te dragen nadat aan Reesink een bouwvergunning is verleend voor de daarop te realiseren bebouwing. Nadat aan Reesink -van rechtswege- een bouwvergunning was verleend, heeft de Gemeente op 14 januari 2002 de grond aan Reesink geleverd. De Gemeente heeft op dezelfde dag (terug)leveringsbeslag op de grond gelegd en aan het begin van de ontsluitingsweg die naar die grond een verkeersbord geplaatst dat een verbod geeft om de betreffende weg in te rijden Ook werd die levering vertraagd welke vertraging is veroorzaakt doordat de (toenmalige advocaat van de) Gemeente vragen van de notaris niet tijdig heeft beantwoord ... Het conflict tussen partijen heeft geleid tot vele procedures.²

In de hier te bespreken uitspraak vorderde Reesink betaling van verbeurde dwangsommen op de grond dat zij gedurende een periode van 10 dagen geen toegang tot het terrein had. Rechtbank Zutphen 14 februari 2007, AZ8621³ en hof Arnhem 19 februari 2008, BC8425 hebben de vordering afgewezen. Naar het oordeel van het hof waren de dwangsommen verjaard en het hof verwierp in dat verband zowel het beroep van Reesink op stuiting door onderhandelingen als haar beroep op art. 6:2 lid 2 BW.⁴ In cassatie staat centraal de vraag of onderhandelingen de verjaring kunnen stuiten, want op zeker moment zijn partijen aan tafel gaan zitten om te bezien of zij hun geschillen in onderling overleg zouden kunnen regelen.

De Hoge Raad verwierpt echter het cassatieberoep door in rov. 3.3.2 en 3.4 te overwegen dat ook in het geval dat partijen in onderhandeling zijn, heeft te gelden dat voor stuiting van de verjaring een schriftelijke aanmaning of een schriftelijke mededeling als bedoeld in art. 3:317 BW is vereist (vgl. HR 1 februari 2002, NJ 2002, 195). Het hof heeft overwogen dat denkbaar is dat de schuldenaar die toestemt in onderhandelingen zich over die periode naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet op verjaring kan beroepen. Een beroep op art. 6:2 lid 2 BW kan echter slechts in uitzonderlijke omstandigheden gegrond worden geacht en dit brengt, aldus het hof, mee dat genoegzame concrete feiten moeten zijn aangevoerd waarop dit beroep kan worden gegrond. Het hof heeft vervolgens overwogen dat Reesink geen concrete feiten heeft aangevoerd, zodat het beroep moet worden verworpen. Kennelijk en niet onbegrijpelijk heeft het hof geoordeeld dat de enkele stelling van Reesink dat de Gemeente, gelet op de onderhandelingen, moet hebben begrepen dat Reesink haar aanspraak op de dwangsommen wenste te handhaven, onvoldoende is om haar beroep op art. 6:2 lid 2 BW te rechtvaardigen. Dit oordeel geeft niet blijk van een onjuiste rechtsopvatting en behoefde geen nadere motivering.

Zoals hiervoor al vermeld is door de wetgever gekozen voor een korte verjaringstermijn van zes maanden in verband met de rechtszekerheid. De uitspraak van de Hoge Raad staat ook in het teken van de rechtszekerheid doordat er allereerst op wordt gewezen dat voor stuiting een schriftelijke aanmaning of mededeling is vereist. Weliswaar kan een verjaring worden gestuit op grond van de redelijkheid en billijkheid als bedoeld in art. 6:2 BW, maar dat betreft een uitzonderlijke situatie waartoe concrete omstandigheden moeten worden gesteld waaruit blijkt dat de wederpartij zich realiseerde dat er sprake was van stuiting van de verjaring doordat de dwangsomgerechtigde zijn aanspraken wilde handhaven. Dit betekent dat toen Reesink met de Gemeente om de tafel ging zitten, duidelijk had moeten worden gemaakt dat zolang de onderhandelingen liepen aanspraak gemaakt werd op de verbeurde dwangsommen.

- 1 Zie HR 1 juli 1994, NJ 1994, 669 (Van de Geer/Slangen). Zie over het onderwerp: M.B. Beekhoven van den Boezem, 'Dwangsom en verjaring', in: R.J.C. Flach e.a. (red.), Amice, Rutgers-bundel, Deventer: Kluwer 2005, p. 12-20.
- 2 Vgl. <http://dossier.rechtspraak.nl/> onder Reesink tegen gemeente Apeldoorn.
- 3 Naar het oordeel van de rechtbank had de Gemeente geen dwangsommen verbeurd ter zake van de last tot voortvarende voltooiing van de ontsluitingsweg naar het perceel van Reesink: die weg was al voltooid voordat het vonnis van de rechtbank met daarin de last werd uitgesproken. Ik vind dat een gekunstelde beslissing nu vaststond dat de Gemeente het betreffende verbodsbord op 14 januari 2002 had geplaatst, waardoor de facto de geleverde grond niet (meer) bereikbaar was. In hoger beroep stelt het hof vast (rov. 4.3) dat het gaat om de vraag (i) of de gemeen-

te door plaatsing van een verbodsbord op de leveringsdatum, 14 januari 2002 en handhaving daarvan tot de opheffing op 23 of 24 januari 2002 de last tot voortvarende voltooiing van de ontsluitingsweg heeft overtreden en tien dwangsommen van elk f 500.000,00 ofwel in totaal € 2.268.901,00 heeft verbeurd en (ii) of deze dwangsommen zijn verjaard, waarna het hof vraag (ii) ontkennend beantwoordt waardoor het antwoord op de onder (i) bedoelde vraag irrelevant was geworden. Ik leid daaruit af dat het hof van mening was dat vraag (i) bevestigend had moeten worden beantwoord.

- 4 4.10 Volgens Reesink is de verjaring van de dwangsommen ten slotte gestuit omdat partijen in de periode van 26 november 2002 tot 26 mei 2003 in onderhandeling waren over het onderhavige geschil.
- 4.11 Het hof stelt voorop dat niet is gesteld of gebleken dat de gemeente in die periode op enigerlei wijze het recht van Reesink op de dwangsommen heeft erkend in de zin van artikel 3:318 BW. Anders dan in de hier niet aanwezige gevallen van de artikelen 10 lid 5 WAM en 7:942 lid 2 BW vormen onderhandelingen voor het overige in het algemeen geen stuitingsgrond. Denkbaar is wel dat de schuldenaar die toestemt in onderhandelingen zich over die periode naar redelijkheid en billijkheid niet op verjaring kan beroepen. Bij arrest van 1 februari 2002, NJ 2002, 195 heeft de Hoge Raad geoordeeld dat zich het geval kan voordoen dat naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid een beroep van de onderhandelende schuldenaar op verjaring onaanvaardbaar is, in welk geval een nieuwe termijn begint te lopen op het tijdstip van afbreken van de onderhandelingen. Een zodanig beroep op artikel 6:2 lid 2 BW kan slechts in uitzonderlijke omstandigheden gegrond worden geoordeeld. Dit brengt ook mee dat genoegzame concrete feiten moeten zijn aangevoerd, waarop dit beroep kan worden gegrond. Reesink heeft daarvoor echter geen concrete feiten aangevoerd, zodat dit beroep moet worden afgewezen.

M.G. DE JONG

Gerechtsdeurwaarders- & Incassokantoor

M.G. de Jong is een professionele en dynamische dienstverlenende organisatie die door heel Nederland kwaliteitsoplossingen op incassogebied levert. Tot onze opdrachtgevers behoren de marktleiders in diverse branches op het gebied van productlevering of dienstverlening aan consumenten en bedrijven.

Onze bedrijfscultuur is te kenmerken als informeel, professioneel en open. Bij M.G. de Jong werken mensen met respect voor anderen en met passie voor het vak. Ze zijn zich bewust van hun rol om onderscheidend vermogen te creëren en optimaal resultaat te boeken. Ben jij die energieke, daadkrachtige professional die we zoeken? Reageer dan snel op één van de volgende vacatures:

(Kandidaat) Gerechtsdeurwaarders

Voor het verrichten van ambtshandelingen in Gelderland en de Randstad.

Teamleider Deurwaarders

Je bent verantwoordelijk voor de ambtelijke capaciteit, stuurt de interne en externe deurwaarders aan en bewaakt de prestaties van en de relaties met de ingeschakelde collega's (+/- 8 fte.).

Teamleider(s) operationeel proces

Het aansturen van een operationeel team met als doel het maximaliseren van de effectiviteit van het team en het optimaliseren van het inningresultaat (+/- 10 – 15 fte.).

Incasso specialisten met een commerciële drive

Je bent verantwoordelijk voor complexe en uitdagende incasso trajecten van A tot Z, waarbij het behalen van het hoogste inningresultaat continue het doel is.

Kijk voor meer informatie over deze functies op www.mgdejong.com of neem contact op met de afdeling P&O: 026-3525300. Schriftelijke reacties graag mailen naar mail_P&O@gdwkdejong.nl.

EuroSystems
Automatisering B.V.

Samen Automatiseren

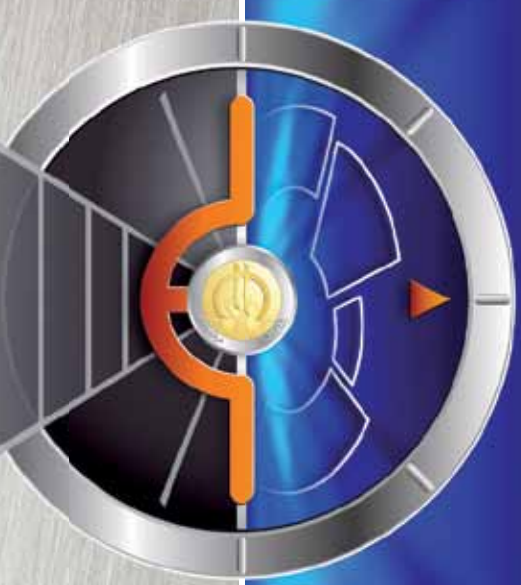
SOFTWARE VOOR DE CREDIT MANAGEMENT PROFESSIONAL

Navigeren in de credit management keten staat centraal bij onze software.

Wij zijn de leverancier van softwareoplossingen voor professionele credit management organisaties, zoals debiteurenbeheerafdelingen, incassokantoren en gerechtsdeurwaarders.

Met onze softwareoplossing verlopen de overgangen van acceptatie tot schuldbezeking soepel. Door onze specialisatie heeft u een betrouwbare en nauwkeurige navigatie in de credit management keten.

Wij zijn bezig met de toekomst, u ook?

SCHULDBEWAKING

GERECHTELIJKE INCASSO

MINNELIJKE INCASSO

PRE INCASSO

DEBITEURENBEHEER

FACTURATIE

OFFERTE ORDER

ACCEPTATIE